032:1M77:17 J6

THAPTAHRIDAYAM

PARAMESWARA IYER

032:1M77:17
J6

MUL
177573

Madras University Library.

Call Number

Accession Number

Available for loan from

This book should be returned on or before the date last marked below.

O. 61

Taptahridayam

തപ്തഹൃദയം

ഖണ്ഡകൃതികൾ

(ഒൻപതാം ഭാഗം)

UNIVERSITY LIBRARY
28 May 1957
MADRAS

Ullur S. Parameswara Iyer

ഉള്ളൂർ എസ്. പരമേശ്വരയ്യർ

ULLUR PUBLISHERS
TRIVANDRUM
JAGATHI

ഉള്ളൂർ പബ്ലിഷേഴ്സ്,
ജഗതി, തിരുവനന്തപുരം
1956

All Rights Reserved] വില രൂപാ 1

പ്രസാധകന്മാരുടെ മുദ്രയില്ലാത്ത പ്രതി വ്യാജനിർമ്മിതമാകുന്നു.

1948- ഒന്നാം പതിപ്പ് കോപ്പി 1000
1956- രണ്ടാം പതിപ്പ് കോപ്പി 1000

Printed at
THE SRIDHARA PRINTING HOUSE
Trivandrum—1

177573
032:1M77:17
Jb

വില രൂപ ഒന്ന്.

വിഷയസൂചി

		പേജ്
1.	വിജയപ്രാത്ഥന	1
2.	ഇരുമ്പിന്റെ നൈരാശ്യം	4
3.	ജയഭേരി	9
4.	പുനരാലോചന	13
5.	പൂമ്പാററയോട്	18
6.	ആററംബോംബ്	22
7.	പ്രഭാതചിന്ത	30
8.	കരച്ചിലോ ?	34
9.	ഗ്രാമവും നഗരവും	41
10.	കോടതിയുടെ കോപം	51
11.	മതവും മദ്യവും	57
12.	ലക്ഷ്മിയും ഭക്തനും	61
13.	മുന്നോട്ട്	65
14.	മലകേറൽ	68
15.	തുപ്പാടങ്ങളിൽ	72
16.	ആ ചുടലക്കളം	76

UNIVERSITY LIBRARY
28 May 1957
MADRAS

* വിജയപ്രാർത്ഥന.

കുടുംബത്തെ രണ്ടായ്പ്പിരിക്കിലിശ്ശല്യ-
മൊട്ടുങ്ങുമെന്നല്ലീ നിനച്ചിരുന്നു നാം ?
ജനനിതൻ പൂമെയ് പിളർക്കിലും കൂടി-
യിണങ്ങുമെന്നല്ലീ കരുതിവാണു നാം ?
പകുത്തിട്ടെന്തായി ഫലം ? പിരിഞ്ഞോർതൻ
പകച്ചെന്തീ വീണ്ടും പടർന്നു കത്തുന്നു.
മറകൾ കണ്ടൊരു മഹർഷിമാരിരു-
ന്നരുളിന പഞ്ചനദത്തിലിദ്ദിനം
ഇടതടവററു നടന്നീടുന്നല്ലോ
ചുടലക്കാട്ടിലെപ്പിശാചതാണ്ഡവം !
എവിടെയും കൂട്ടക്കൊലയും, കൊള്ളയു-
മെവിടെയും ബലാദ്രതവും, തീവെയ്പും.
ജനിച്ച ദേശവും, ഗൃഹവും, സമ്പത്തും,
തനിക്കു വാച്ചിട്ടും സമസ്തബന്ധവും,
ത്യജിച്ചുയിർമാത്രം പുലത്തുവാൻ കൊതി-
ച്ചജസ്രമൊട്ടുപേർ പരക്കം പായുന്നു.
അശാന്തമാഞ്ഞെത്തിപ്പിടിച്ചവരെയും
കശാപ്പുചെയ്യുന്നു പരർ മതഭ്രാന്തർ !

---

* മഹാത്മജി പഞ്ചാബിലേക്കു പുറപ്പെടുവാൻ ഒരുങ്ങിയപ്പോൾ.

പ്രപഞ്ചധാതാവേ! വളരെ നീണ്ടുപോയ്
സ്വപ്നമങ്ങേ,യ്യൊന്നുണരണേ വേഗം!

ഇവിടത്തെ സ്ഥിതിഗതികൾ നോക്കണേ
രവിയുമിന്ദുവും മിഴികളാവോനേ!

ഭുവനങ്ങളങ്ങു ചമച്ചതാണെങ്കി-
ലവനിയുമതിൽപ്പെട്ടുകയില്ലയോ ?

ജനയിതാവിനു തനതപത്യത്തെ-
ക്കനിഞ്ഞു കാക്കേണ്ടും കടമയില്ലയോ ?

അതോ ധരണിയെച്ചെകിത്താനായ് ശല്യ-
മൊരുങ്ങുവാനങ്ങുമുഴിഞ്ഞുതള്ളിയോ ?

ഹൃദയവും കണ്ണുമുടയോരേ! കേൾപ്പി-
നുദയം ചെയ്തുപോയ് നവീനമാം യുഗം.

അതിനിണങ്ങാത്ത പഴമയൊക്കെയും
പതിക്കട്ടേ ചെന്നു പടുകുഴിക്കുള്ളിൽ.

ഒരു മതം മതിയിനി-പ്പരസ്നേഹ,-
മൊരുവർഗ്ഗം മതി-മനുഷ്യസംജ്ഞകം ;

ഒരു രാഷ്ട്രം മതി-ധരാതലം-നമു-
ക്കൊരു ദൈവം മതി-ഹൃദിസ്ഥിതം ദീപം.

കിഴക്കു വങ്ഗത്തിൽക്കൊടുമ്പിരിക്കൊണ്ടു
വഴക്കും വാശിയും വധൈകവാഞ്ഛയും,

ഭരതഭൂമിയിൽ സ്വാതന്ത്ര്യതാസുര-
സരിത്തൊഴുക്കിന നവഭഗീരഥൻ,

ശുഭവ്രതനസ്സൽഗുണ ദിനങ്ങൾ മൃ-
ത്യുപവാസികളേവ മറഞ്ഞുമാഞ്ഞുപോയ്.
അതിന്നുമേലതാ ! തിരിക്കയായ് പഞ്ച-
നദത്തിലേയ്ക്കുമശ്ശുമപ്രവാചകൻ
അവിടെയും ജയമവിടുന്നാർജ്ജിച്ചു
ഭവികമൂഴിക്കു പരക്കെ നല്കട്ടെ !

—o:o:o—

ഇരുമ്പിന്റെ നൈരാശ്യം.

പോരുമീഞെളിച്ചിലെൻ
        പൊന്നുടപ്പിറപ്പു! നീ-
യാരു, ഞാനാരെന്നൊന്നു
        ശാന്തമായ്ച്ചിന്തിക്കുമോ?
സങ്കടം പരക്കാക്കു-
        മേകാതെ നീണാൾ നമ്മൾ
തങ്കമേ ! പുലർന്നീലേ
        പാരിതിൽപ്പണ്ടേക്കാലം ?
നമ്മളന്നദൃശ്യരാ-
        യേവർക്കും, വിശാലമാ-
മമ്മതൻമടിത്തട്ടി-
        ലാനന്ദിച്ചുറങ്ങീലേ ?
ഒടുവിലെത്തിക്കുറേ-
        ക്കൂട്ടായ്മക്കവർച്ചക്കാർ
സത്വരം നമ്മെക്കൊണ്ടു
        മണ്ടിനാർ മുകരപ്പാട്ടിൽ.
സ്വോപയോഗാർത്ഥം നമ്മെ-
        സ്സംസ്കരിച്ചെടുത്തപ്പോൾ
ഹാ! പരം നീ മഞ്ഞയായ്,
        ഞാൻ വെറും കറുപ്പുമായ്.
വർണ്ണത്തിൻ വ്യത്യാസം
        കണ്ടാഹ്ലാദമാർന്നാർ ; നമ്മെ-

ബ്‌ഭിന്നിപ്പിച്ചമർത്ത്യവാ-
നാവഴിക്കല്ലീ പറവൂ ?
എന്നൊത്തൽസൗകര്യങ്ങ-
ളാദ്യമായ് വർദ്ധിപ്പിക്കാൻ
സന്നദ്ധനാക്കീ; ഞാനു-
മായതിൽക്കൃതാർത്ഥനായ്.
ദീനർതൻബുഭുക്ഷയെ
ശ്ശീഘ്രമായ്ശമിപ്പിക്കാൻ,
കാനനം നാടാക്കുവാൻ,
കെട്ടിടം ചമയ്ക്കുവാൻ ;
എത്രയോ തരത്തിൽ ഞാ-
നീമട്ടിൽപ്പണിപ്പെട്ടു
മർത്ത്യർക്കു നല്കീടിനേൻ
സൗഖ്യവും സുഭിക്ഷവും.
യാതൊന്നും പ്രയോജനം
കാണായ്കമൂലം നിന്നെ-
യാദരിക്കുവാനാള-
യന്നവർക്കുണ്ടായീല.
പിന്നെയാണൊരേടത്തു
മേനിയും മിനുക്കിയെൻ-
പൊന്നേ ! നീ മേവും കാഴ്ച
കണ്ടതപ്പൊണ്ണബ്ഭോഷർ.
പ്രീതി പൂണ്ടെടുത്തുടൻ
നിന്നെത്തരുവധുക്കൾതൻ-

കാതിലും കഴുത്തിലും
കയ്യിലും ഘടിപ്പിച്ചാർ.
എങ്ങുമേ സംമൃദ്ധമായ്
വ്യാപിക്കും കാർകൊണ്ടൽ ഞാ-
നീങ്ങങ്ങൊരല്പംമാത്രം
ദൃശ്യയാം വിദ്യുത്തു നീ.
ആകമാനവും നിന്നെ-
ക്കയ്യടക്കുവാൻ വെമ്പീ
മോഹത്താൽ സാമ്രാജ്യങ്ങൾ;
മത്സരം വിജൃംഭിച്ചു;
കാട്ടുതീക്കൊപ്പം ദ്വേഷം
മൈത്രിയെദ്ദഹിപ്പിച്ചു;
ജ്യേഷ്ഠനും കനിഷ്ഠനും
സുന്ദോപസുന്ദന്മാരായ്.
ആയിരം സപത്രപത്തിൽ
വാർത്തുതേച്ചിട്ടതെന്നെ-
യായുധീകരിച്ചുകൊ-
ണ്ടന്യോന്യമങ്കംവെട്ടി.
ഞാനെന്തുചെയ്യും, ദീനൻ ?
എൻജന്മം തുലയ്ക്കുന്നു
മാനുഷക്രവ്യാദർതൻ
പങ്കത്തിൽപ്പങ്കാളിയായ്.
കോശമാമന്തഃപുരം
തന്നിൽനീ മേളിക്കുന്നു

ഘോഷാസ്ത്രീക്കൊപ്പം, ഹന്ത !
ബന്ദിയായ് പ്രഭാകീടം.
പാകത്തിൽ നിന്നെക്കാത്തു
നില്ക്കുന്നു വെളിക്കു ഞാൻ ;
ലോഹമില്ലാഞ്ഞാലാർക്കു
സുസ്ഥിരം കാർത്തസ്വരം ?
ക്രൂരിരുട്ടാകുന്ന ഞാൻ വേല
ചെയ്യുന്നു ; ചിത്രം
സൂരബിംബമാം നീയും
സ്വാപത്തിൽ സുഖിക്കുന്നു.
ഹൃത്തിലൊന്നോർക്കുക തോഴി
നാം രണ്ടുപേരും ചേർന്നീ-
മർത്ത്യർതൻമാറാപ്പസ്യ-
മെത്രനാൾ ചുമക്കണം ?
കൊല്ലുന്നു കൊല്ലുന്നു ഞാ-
നന്ധനാ,യെന്നെക്കൊണ്ടു
കൊല്ലിച്ചു കൊല്ലിച്ചു നീ
മൂഢയായ് രസിക്കുന്നു.
കഠിനീഭവിച്ചതാ-
മെൻകരംത്തട്ടിൽപ്പോലും
കദനം നിറച്ചീടു-
മിദ്ദൃശ്യം സുദുസ്സഹം.

ഇമ്മഹാപാപം പോരും;
        ദൈവത്തിൻകരം വീണ്ടും
നമ്മളെബ്ഭൂഗർഭത്തി-
        ലാഴ്ത്തുവാൻപ്രാർത്ഥിക്കുന്നോം.
എത്രമേൽക്കാമ്യം നമു-
        ക്കാശ്മശാനാന്തവാസ-
മിത്തരം വ്യാപാരത്താൽ
        ജീവിക്കുന്നതെക്കാളും.

—:o:—

ജയഭേരി

ഉണരുവിൻ സഹജരേ! ഭരതോർവ്വീതനയരേ !
ശനിയൊഴിഞ്ഞിന്നു വീണ്ടും മനുഷ്യരായ് നാം.
എഴുനേററു നിവിൻറയ,ന്നെവിടെയുമിപ്പുലരി-
യൊഴുകുന്ന പൊൻപുഴയിൽത്തുടിച്ചു നീന്താം.
അടിമച്ചങ്ങലയെല്ലാമയഞ്ഞഴിഞ്ഞററുവീണു ;
തടങ്കൽക്കൽത്തുറുങ്കെങ്ങും താനേ തുറന്നു.
സ്വതന്ത്രരായ്സകലരുമീനിമിഷം മുതൽ; നമ്മൾ-
ക്കിതിൽപ്പരമൊരു ഭാഗ്യമെന്തിനിയുണ്ടു ?
പരവശരായ് ക്കിടന്നു നരകിച്ചുപോയി നമ്മൾ
നിരവധി ദിനങ്ങളായ് നിർജ്ജീവപ്രായർ.
അറുതിപെട്ടല്ലോ വല്ലവിധവുമശ്ശാപം; നാമും
മറുകരയെത്തിയല്ലോ മാൽക്കടൽനീങ്ങി.
ചിരപ്രതീക്ഷിതമാമിശ്ശുഭമുഹൂർത്തത്തെക്കാണ്മാൻ
തരംവന്ന നമ്മളെത്ര ചരിതാർത്ഥന്മാർ !

II

പരിണാമമിതെങ്ങിനെ വന്നുചേർന്നു ഭാരതത്തി-
ന്നിരുപതാംനൂററാണ്ടിലെപ്പരമാശ്ചര്യം ?
അശരണജനങ്ങൾതൻസുഹൃത്തൊരാളുതാകാണ്മിൻ!
കൃശഗാത്ര,നർദ്ധനഗ്നൻ,ഗതവയസ്സൻ.
അപരമല്ലിതിൻഹേതു,വവിടത്തെ വരിഷ്ഠമാം
തപശ്ചര്യതൻപ്രഭാവം; സന്ദേഹമില്ല.

പിടിച്ചുവെച്ചടക്കിത്താൻ വെള്ളരെന്നാളും ഭുജിച്ചതാം
സ്ഫുടരുചി തിരളുന്ന സാമ്രാജ്യശ്രീയെ,
തിരിച്ചുതതസ്വാമിക്കേകം സ്വമനസ്സാൽജേതാവെന്നു
ചരിത്രത്തിലിതിൻമുൻപു കേട്ടതുണ്ടോ നാം?
അതു നമുക്കാർജ്ജിച്ചാനിന്നാതതായികളെപ്പോലു-
മനുചരരാക്കിമാററുമീമഹായോഗി,
അചകിത,നസ്ഖലിത,നഭിനവതഥാഗത-
നസുലഭസിദ്ധിയുക്ത,നഖിലബന്ധു.
അപങ്കിലനവിടത്തേക്കാത്മനിഷ്ഠബലം ബല-
മപരിച്ഛിന്നമാം സത്യമാദിത്യബിംബം.
അവിടത്തെപ്പർണ്ണശാല ഭരതോർവ്വി,യതിൽപ്പെട്ടാൽ
ഹരിപോലും ഹരിണമായ്ച്ചമഞ്ഞേപൊറു.
അതുകൊണ്ടാണജയ്യനാമാംഗലേയകേസരിയും
കൊതിപൂണ്ടതിവിടം വിട്ടൊഴിഞ്ഞുമാറാൻ.
പണിയുവിൻ പാണികൂപ്പിപ്പാവനനഗ്ഗുരുവിനെ-
ജ്ജനനിതൻ ദാസ്യംതീർത്ത ധീരശാന്തനെ. 36

III

വഴുതിവീണുപോയ് പണ്ടു ബാലിശരാം നമ്മുടെയ
ബലമററ കയ്യിൽനിന്നു സാമ്രാജ്യകേതു.
അനൃതമെന്നരങ്ങിൽവന്നാർജ്ജവമായ്ച്ചമഞ്ഞാടി-
യധർമ്മത്തിന്നന്നു ധർമ്മമടിമപൂകി;
മനുഷ്യനെ മനുഷ്യനെന്നശുദ്ധനായ് മാററിനിർത്തി;
ധനമെന്നു സർവ്വേശൻതൻ സ്ഥാനത്തിലേറി;-

മുടിഞ്ഞു നാമന്നു; പിന്നെ നമുക്കെന്നും ദിനകൃത്യം
പടവെട്ടൽ തമ്മിൽ, നാട്ടു പരക്കെ നലഃ്കൾ!
മതമെന്നും, വർണ്ണമെന്നും, ജാതിയെന്നും, ഭാഷയെന്നും
മദംപിടിച്ചോരോന്നോതി വഴക്കടക്കി
ത്തുലയ്ക്കൊല്ലേ കയ്യിൽവന്നജയശ്രീയെ വീണ്ടും നമ്മൾ;
കളിക്കൊല്ല ജനനിതൻ ചുടുകണ്ണീരിൽ! 48

IV

കരയേണ്ട മാതൃഭൂവിൻ കമനീയമാം വപുസ്സി-
ന്നിരുതുണ്ടായ് മുറിപ്പെട്ടു കിടപ്പതിങ്കൽ.
ഝരിക്കട്ടെ; സാരമില്ല; കുറച്ചുനാൾ ചെന്നാൽ രണ്ടു-
മൊരുമിച്ചുകൂടു, മിപ്പുണ്ണുണങ്ങും താനെ.
ഹിമവാനാം ഹീരമുടിശിരസ്സിൽ ചൂടിച്ചും, രത്നാക-
സ്സമുദ്രത്തിൻതിരകളാൽ കാൽകഴുകിച്ചും,
കരംരണ്ടും കാമരൂപഗാന്ധാരാദ്രികളിൽ ചേർത്തും
കരതലാന്നഖിലേശൻ വാഴിച്ച രാജ്ഞി,
അവികല,യവിഭാജ്യ,യവിടത്തേത്തിരുവുട-
ലെവിടെ, യാക്കെത്രനേരം പിളർത്തി നിർത്താം?
ചിരിക്കുമീയിടയ്ക്കിട്ട മണൽച്ചിറകണ്ടു ദൈവ,-
മൊരുമഴച്ചാറൽകൊണ്ടിതൊലിച്ചുപോകും.
വിരഹമാമിതു പക്ഷേ സംശ്ലേഷത്തിൻപൂർവ്വരംഗം
മറയലാം പിടിക്കും മൻപുണ്ണികൾതമ്മിൽ! 62

V

ഉയരട്ടെ ഭാരതത്തിൻ പുത്തുവെന്നിക്കൊടിക്കൂറ
വിയത്തോളം ഭാസുരമായ് വിശ്വാഭിരാമം.
വഴിയിൽ വന്നെതിരിട്ടും കൊടുങ്കാററു തുളച്ചേറി,
മഴമുകിൽമലയ്ക്കുമേൽപ്പറന്നുപൊങ്ങി,
ജനനിതൻ പുകൾവാഴ്ത്തിയമരനാരിമാർപാട്ടു-
മംഗളസംഗീതംകേട്ടു തലകുലുക്കി,
രവിയോടും മതിയോടും കുശലാന്വേഷണംചെയ്തു,
സവിലാസമുഡുക്കളെസ്സഖികളാക്കി,
നടക്കട്ടെ മുന്നോട്ടേയ്ക്കു സകലസൽഗുണങ്ങൾക്കും
നടനവേദിയായ് മിന്നും നമ്മുടെ രാജ്യം.
ചൊരിയട്ടെ സകലർക്കും ഹൃദയത്തിൽ സുധാരസം
പരമതിൻ സനാതനശാന്തിസന്ദേശം.
തരിക്കട്ടെയഹിംസയാം മന്ത്രമോതിയവരുടെ
പരസ്പരദ്വേഷമാകും വിഷമിറക്കാൻ.
പ്രപഞ്ചത്തിൻ വിധാതാവാം ഭഗവാനേ!

ഭവാനോടി-

ന്നപരമൊന്നടിയങ്ങൾക്കർത്ഥനയില്ല;
അരുളുക ജനനിതൻ കൊടിപിടിക്കുവാൻവേണ്ട
കരശക്തി, മനശ്ശുദ്ധി, കൈങ്കര്യശക്തി.

—o—

പുനരാലോചന

ഞാനന്നു നോക്കീ രാവി-
ലെൻകണ്ണാൽ വീണ്ടും വീണ്ടും
വാനത്തിൽ നീളെത്തിങ്ങി
മിന്നിടും താരങ്ങളെ—
മാനവർക്കാന്ധ്യത്തിൽ
സാന്ത്വനം നല്കാൻ വന്ന
ദീനബാന്ധവന്മാരാം
ദേവർതൻദീപങ്ങളെ.
ആദിത്യൻ മറഞ്ഞാലു-
മായതിൻമേലും മന്നിൽ
നാഥനില്ലാത്തോരല്ല
ഞങ്ങളെന്നൂഹിച്ചു ഞാൻ.
അന്നിമേഷത്തിൽദ്ദൂരെ
നിന്നെങ്ങോ വിഹായസ്സിൽ
വന്നുരുണ്ടുരുണ്ടൊരാ-
രൗദ്രമാം കരിമ്പഭ്രം,
ആരുമില്ലെന്നോ രത്ന-
ഭണ്ഡാരക്കവർച്ചയ്ക്കു
ചാരത്തു നുഴ്ഞ്ഞെത്തുമി-
കള്ളരെയൊത്തച്ചോടിക്കാൻ ?

ഒന്നല്ല, പത്തല്ലെത്ര
　　കോടിയോ, തദ്രൂപത്തിൽ
വന്നുകൂടുന്നു കരിം-
　　കുപ്പായപ്പട്ടാളങ്ങൾ
ദേവർതൻ സർവ്വസ്വവും
　　കൊള്ളചെയ്യുവാൻ ദൈത്യ-
രാവത്തും സജ്ജപ്പിച്ചു
　　പോരിനായ്പ്പാഞ്ഞെത്തിയോ?
നീളവേ പരക്കുന്നു
　　വാനെങ്ങും രണം; യോധർ
വാളുലച്ചോങ്ങീടുന്നു;
　　പീരങ്കിപൊട്ടിക്കുന്നു.
നാരകാന്ധകാരത്തിൽ
　　നാടെങ്ങും മുഴങ്ങുന്നു;
തീരെയില്ലപ്പോൾ ഭേദ
　　മന്ധർക്കും കണ്ണുള്ളോർക്കും.
ആ കാലത്തിങ്കൽക്കൂറേ-
　　മുമ്പു ഞാനെന്തീക്ഷിച്ചു?
ഹാ! കൊടുങ്കാററിൻമുൻപു
　　വാച്ചിടും വായുസ്തംഭം!
സകലം മനുഷ്യരെ-
　　സ്സന്തുഷ്ടരായിക്കണ്ടാൽ
പ്രകൃതിക്കിത്രയ്ക്കുമേ
　　ലക്ഷാന്തി വളർന്നാലോ?

അങ്ങിങ്ങൊരല്പം നേരം—
സ്ത്രീകിത്തം ശ്വാനക്രോശം—
ഞങ്ങളെക്കടക്കണ്ണാൽ
നോക്കുന്നു വിഭൃത്തുകം;
ഉടനേ പിൻവാങ്ങുന്നു;
മേഘരാക്ഷസന്മാർതൻ
തടവിൽപ്പെട്ടോരാണാ—
ത്തങ്കമെയ് തരുണിമാർ.
പെട്ടെന്നു ഞാനന്ധനായ്
മുന്നോക്കാം; ക്ഷുത്തേറില്ലേ
പട്ടിണിക്കാരന്നന്നം
കൈക്കെത്തി വായ്ക്കെത്താഞ്ഞാൽ?
എന്താവാമിതിൻ തത്ത്വ—
മെന്നു ഞാനനന്തരം
സന്താപം വെടിഞ്ഞൊന്നു
ശാന്തമായ് നിരൂപിച്ചേൻ.
പരമാർത്ഥാവസ്ഥ ഞാൻ
ധരിച്ചേനുടൻതന്നെ
വരദാനോൽകയായ
കാളിയിക്കാദംബിനി.
തെല്ലൊന്നു പേടിപ്പിക്ക
മാദ്യമായ്; ഭക്തന്മാരെ
നല്ലമട്ടനുഗ്രഹി—
ച്ചപ്പുറം മറഞ്ഞീടും.

മാർത്താണ്ഡൻ മഹീതലം
    നായാട്ടുകാടാക്കിത്തൻ
കൂർത്തുമൂർത്തുള്ളോരമ്പാൽ
    നമ്മെയെത്രനാളെയ്തു!
വ്യാധന്മാർ കണ്ണാൽമാത്ര-
    മല്ല, നാ, മെല്ലാ രോമ-
കൂപങ്ങളാലും തപ്ത-
    ബാഷ്പമെത്രനാൾത്തൂകി!
അകലത്തട്ടുസ്ഥിതി
    മാററുവാൻ കനിഞ്ഞെത്തും
മുകിലിൻകുലത്തെ നാം
    മൂഢരായ്പ്പഴിക്കയോ?
ശോഭനം ദേവന്മാർക്കായ്
    ധാത്ര്യംബയാരാധിച്ച
ധൂപത്തിൻ ധൂമോൽക്കരം
    നൂനമീഗ്ഘനവ്യൂഹം.
നമ്മെക്കണ്ടിരുണ്ടത-
    ല്ലിവതൻമുഖം; നമ്മെ-
യിമ്മട്ടിൽദ്രോഹിച്ചോരാ-
    സൂര്യനെസ്മരിച്ചത്രേ.
കണ്ണിമയ്ക്കുമ്പോൾപ്പെട്ടും
    ക്രൂരിരുട്ടിനോടൊപ്പം

തന്നെയീഘട്ടത്തിങ്കൽ
        വായ്ക്കുമീത്തമിസ്രവും.
ഉത്തരക്ഷണത്തിലാ-
        ത്താരങ്ങൾ മിന്നും വീണ്ടും
മർത്ത്യർതന്നാശാദേവി
        ചൂടിടും വാടാപ്പൂക്കൾ.

—:o:—

പൂമ്പാററയോട്ട്

ചിത്രപതംഗമേ! നിന്നെ—കണ്ടെൻ
ചിത്തം തുടിച്ചുയരുന്നു.
വാർമഴവില്ലിൻെറ സത്താൽ— തന്നെ
നാന്മുഖൻ നിൻമെയ് ചമച്ചു;
ആനന്ദത്തിൻെറ രസത്താൽ—തന്നെ
മാനസംതീർത്തതിൽവച്ചു ;
എൻ മണിക്കുട്ടനു വാഴാ—നൊരു
നന്മലർത്തോട്ടവും നല്കി.
ചെന്തളിർചൂടും ചെടികളും—പൂവാം
പൊൻതളികകളും നീളെ,
തേനമൃതും ചുമന്നെങ്ങും—നില്പൂ
ചേണിൽ നിൻ പൈദാഹമാററാൻ.
ഇമ്മട്ടിലമ്മമാർനിന്നെ—കനി-
ഞ്ഞുമ്മവച്ചൂട്ടാനിരിക്കെ
മറെറന്തു വേണംനിനക്കീ—മന്നിൽ?
മററും നിൻ ഭാഗ്യമേ ഭാഗ്യം ! 16

II

ഓമൽച്ചിറകു കടഞ്ഞും,—തത്തി-
ത്തൂമയിലങ്ങിങ്ങു പാഞ്ഞും,

വട്ടത്തിൽച്ചുററിക്കളിച്ചും,— മന്ദം
മട്ടലരിൽച്ചെന്നണഞ്ഞും,
പൂമ്പൊടിമെയ്യിലണിഞ്ഞും,—തെല്ലു
ചാമ്പിയിടയ്ക്കിടെ നിന്നും,
തെന്നലിൽപ്പാറിപ്പറക്കം—നിന്നെ
വിണ്ണവർകൂടിക്കൊതിക്കം.
പച്ചിലത്തൊത്തുകൾക്കുള്ളിൽ—പ്പൂക്ക
നിശ്ചലനായ് നീയൊളിക്കെ,
കാണാതെ തെല്ലൊന്നുഴലും—നിന്നു
വാനിൽക്കതിരവൻ പോലും.
പൂവണിയുന്നൊരു പൂവായ്,—മലർ-
ക്കാവിന്നു ചൂഡാമണിയായ്,
നന്മതൻ കൈപ്പൊൻവിളക്കായ്—മന്നിൽ
ജന്മമെടുത്ത സഖാവേ !
വർത്തികനിന്നെ വരയ്ക്കാ—നേതു
ചിത്രകൃത്തിന്നുണ്ടു കയ്യിൽ?
സ്വച്ഛന്ദമാടിക്കളിക്കൂ—മേലും
കൊച്ചുപറവക്കിടാവേ !

III

വായുവിലെന്തിനു കൂടെ—ക്കൂടെ
നീയിളകിടാതെ നില്പൂ?
ആയാസമാററുവാൻ താനോ?—പുത്തൻ
വ്യായാമം കാട്ടിടുവാനോ?

ജീവിതം സ്വല്പമെന്നോർക്കേ—പ്പക്ഷേ
നീ വിലപിക്കുവതാമോ?
ആവില്ല; നീയറിവീലേ—നിൻെറ
ജീവിതപാരമ്യസാരം?
മർത്ത്യനു വായ്പതെക്കാരം നിൻ—ജന്മ-
മെത്രയോ മേൽത്തരമല്ലീ?
പട്ടിണികൊണ്ടു പൊരിഞ്ഞും—രണ്ടു
തുട്ടിനു പൗരുഷംവിററും,
പാരാണ്ടുകൊൾവാൻ കൊതിച്ചും,—വെറും
നൈരാശ്യം മാത്രം ലഭിച്ചും,
നിത്യവും പാപത്തെ നേടാൻ—സ്വന്തം
ബുദ്ധിയെക്കൈക്കൊള്ളും ചെയ്തും,
ദീനംപിടിച്ചു വലഞ്ഞും,—നെഞ്ചിൽ
പ്രാണൻ കിടന്നു പിടഞ്ഞും,
കഷ്ടത നീങ്ങാനൊട്ടക്കം—പാഞ്ഞു
പട്ടടത്തീയിൽപ്പതിച്ചും;-
ഇങ്ങനെ ജീവിതം പോക്കും—നര-
നെങ്ങൊരു കാൽക്ഷണം സൗഖ്യം?
ആകാശനൗകയിലേറി—പ്പാറ-
ന്നേകാന്തസന്തോഷമേന്തി,
നീ വിളയാടുന്നു, ധന്യൻ,—നിൻെറ
ജീവിതം ഹ്രസ്വമായാലും.
ഓടുന്നതെങ്ങു നീ കുഞ്ഞേ!—ദൂരെ?
പ്പേടിപ്പതെന്തിനെൻ മുന്നിൽ?

ഞാനൊന്നു കണ്ടോട്ടെ വീണ്ടും—നിൻെറ -
മേനി തൻ കൺകക്ഷം ചന്തം ;
നെഞ്ചുകളിർപ്പിച്ചിടട്ടേ—കൂടെ-
കൊഞ്ചിക്കുഴഞ്ഞഴിഞ്ഞാടി
എന്നെ വെടിയൊല്ലേ നീയി—മ്മട്ടി-
ലെന്നിളന്തങ്കക്കിനാവേ !
ചിത്രശലഭമേ ? നിന്നോ—ടൊത്ത
മിത്രമെനിക്കേതു വേറെ? 72

———

ആററംബാംബ്

I

അണഞ്ഞില്ലഗ്നിയാഹവനവേദിയി-
ലവസിതമായില്ലഥർവണഹോമം.

ഇരിക്കുന്നു ചുററും മഹാഭിചാരത്തിൻ
മറുകരകണ്ട മദാന്ധർ യാജകർ.

അവിടെയപ്പൊഴേതൊരു സത്വം കട-
ന്നവർക്കുമുന്നിൽനിന്നലറിയാർക്കുന്നു ?

നെടിയ പാമ്പൊളി രസന നീട്ടിയും,
കൊടിയ വീരപ്പല്ലിളിച്ചു കാട്ടിയും,

ചൊകചൊകക്കനൽ ചൊരിയും നോട്ടവും.
പകച്ചു പാരിടം തകർക്കും ചാട്ടവും,

പൊലിച്ചു കർക്കശമരണശംഖൂതി,-
ക്കലി തുള്ളുന്നല്ലോ കലിതദുർമ്മദം !

അറിയില്ലേ നീങ്ങളതാണു പുത്തനാം-
മറുകൊലപ്പിശാചണുദഹനാസ്ത്രം-

സയൻസ്സു ദുഷ്ടനാം മനുഷ്യനു ജഗൽ-
ക്ഷയത്തിന്നേകിന സമൃദ്ധസമ്മാനം-

വികൃതം, നിഷ്ഠുരം, വികടം, ദുശ്ശമം,
സകൃൽപ്രദീപ്തിയിൽ സമസ്തഫലസ്മരം.

പരേതരാജനില്ലിവണ്ണമായുധം;
ശരണ്ണമില്ലിമ്മട്ടഹിസമ്രാട്ടിനും.

II

അടിമുടിയെങ്ങും വിറകൊണ്ടംബ്ഭൃത-
മിടിയൊലിപൊന്തിച്ചിളകിയാടവേ,
അതിനെയാവാഹിച്ചുഴിച്ചു വിട്ടവർ
പതറി മെയ്കുലഞ്ഞരണ്ടു നിൽക്കുന്നു.
അവരുടെ ചെവിക്കകത്തപ്പൂച്ചിയു-
മിവണ്ണം വാഗസ്ത്രം തുളച്ചുകേററുന്നു;
"കഴിഞ്ഞു മാററാർതൻകഥ,യവരിനി
മിഴി തുറക്കില്ല; തലയുയർത്തില്ല.
ഒരു ചവിട്ടിനാലൊരു പുരം ചുട്ടേൻ,
മറു ചവിട്ടിനാൽ മറുനഗരവും.
ഒരു പരമാണുസ്വരൂപം കൈക്കൊണ്ടു
തറയിൽ ചാടിപ്പാഞ്ഞൊരുരുളിയിട്ടു ഞാൻ,
ഉരഗലോകത്തിൻ ശിരസ്സിൽ നൃത്താടി-
യിരച്ചു വീണ്ടുംവന്നിളയിൽപ്പൊങ്ങിടനേൻ
ഒരഗ്നികന്ദുക,മൊരുജ്ജ്വലദണ്ഡ,-
മൊരാജിദേവതാനവജയധ്വജം,
ഒരു പൊട്ടിക്കത്തുമെരിമലയിമ്മ-
ട്ടുയന്നു തീമഴ പൊഴിച്ചു ചുററിലും,

തട്ടിൽകലങ്ങളാംതൻ മിഴിയടപ്പിച്ചേ-
        സദ്ഗുണങ്ങളെക്കിടുകിടുക്കിച്ചേൻ.
ഇനി ഞാൻ വേണ്ടതെ,ന്നുരപ്പി,നേതൊരു
        ജനതയെക്കൊന്നു കഴിച്ചുമൂടണം?
നറുമലർക്കാവേതരനിമിഷത്തിൽ
        മരുമണൽക്കാടായ് മറിച്ചു തള്ളണം?
പടയ്ക്കു ഞാനെങ്ങു നടക്കണ്ടെ,മെന്നെ-
        പ്പടച്ചുവിട്ടില്ലേ പകയരേ നിങ്ങൾ?
വയറും വായുമിക്ഷണം നിറയണ-
        മുയി, രുയി,രുയീർ, നിണം, നിണം, നിണം.”

III

നടുനടുങ്ങീട്ടുമുടലൊട്ടും തൊണ്ട-
        യിടറിക്കൊണ്ടവർ മറുമൊഴി ചൊല്‌വൂ.
‘അണുശക്തിക്കുള്ളിലധിഷ്ഠാനം ചെയ്യു-
        മനന്തഭൈരവി മഹോഗ്രദേവതേ!
അവനിക്കശ്രുതചരം ഭവതിത-
        ന്നവന്ധ്യമാരണപരാക്രമക്രമം.
പ്രമഥനയന്ത്രപരിചയത്താൽ തൻ-
        സമത നേടിയോരിവരൊട്ടും മെല്ലെ
മതിയിപ്പാതകം മതിയെന്നോതുന്നു
        ഹൃദയദൌർബ്ബല്യം, ശ്മശാനവൈരാഗ്യം.

മടങ്ങി സ്വസ്ഥാനമണഞ്ഞുകൊണ്ടല്ല-
മടങ്ങി വിശ്രമിച്ചതല്ലാണേ, ദേവി!
അരികളാരാനും വരികിലക്ഷണ-
മരികിലെത്തിടാനറിയിക്കാം മേലും.
ഒരു തെല്ലുപ്പിടിയവരെ നീ കാട്ടി-
ത്തിരിയെപ്പോന്നാലും വിജയികൾ ഞങ്ങൾ.'

IV

അവരൊടസ്സതാമുരയ്പ്പുരോഷവു-
മവജ്ഞയും കലന്നതിന്നു മേൽമൊഴി.
'അബലമെന്തൊന്നു പുലമ്പുന്നു നിങ്ങ-
ളുപത്രപയൊട്ടമനശ്ശയത്തൊട്ടും?
ഉറങ്ങണംപോൽ ഞാ,നുണരണം പോൽ ഞാൻ,
നരകൃമികളേ! ഭവൽഭുജിഷ്യയായ്!
അവതരിച്ചതിന്നതിനല്ലോർക്കുവിൻ,
ഭുവനസംഹൃതിവ്രതസ്ഥയാമിവൾ.
അലമുരയിട്ടാൽ ഫലമെന്തുണ്ടിനി?
വിളവുകൊയ്യുകട്ടെ വിതച്ച കൈതന്നെ.
ഒരു യമനും പണ്ടുദ്യമായൊരീ-
നരകത്തിൻനട പൊളിച്ചെറിഞ്ഞപ്പോൾ
അതിനകത്തെത്ര യമർകൊലപ്പുറം
പതിയിരിപ്പുണ്ടെന്നറിഞ്ഞുവോ നിങ്ങൾ?

അവരുടെയൊരു ചെറുമുന്നോടിഞാ-
നവരണിനിരന്നടുത്തു വന്നല്ലോ.
അതീവദുഷ്ടകളവർതൻദൃഷ്ടിയിൽ
മദീയഹിംസനം മശകദംശനം!
അവരെയും ചിലർ ഭജിച്ചിരിപ്പുണ്ടാ-
മവരുമൻപ് ഭക്തർക്കഭീഷ്ടമേകിടാം.
അടുത്തുവന്നിടും പട നിനയ്ക്കിലീ-
യടരൊരുവെറും സുഹൃൽസമ്മേളനം.
ഹിറോഷിമോ പോയ വഴിയടഞ്ഞിട്ടി-
ല്ലറിവിൻ; ന്യൂയോക്കുമതിലേ പോയിടാം.

V

പറവിൻ! ഞാൻ നിങ്ങൾക്കതിന്നുമുൻപിലി-
ദ്ധരണിയെച്ചുട്ടു പൊടിച്ചു നൽകട്ടെ?
കരുക്കില്ലങ്ങൊരു ചെറുപുല്ലും മേലിൽ;
മരുതലപൊക്കാൻ പഴുതുണ്ടോ പിന്നെ?
അശാന്തരായ് നിങ്ങൾക്കഹങ്കരിക്കാമ-
ശ്മശാനവേദിയിൽപ്പിശാചുകൾ പോലെ.
വെളുപ്പു മെയ്ക്കു പത്തിരട്ടിവായ്പിക്കാ-
മളവററങ്ങെഴും പുതിയ വെണ്ണീറാൽ.
അതിനൊരു പശ്ചാത്തലമായ് മിന്നിക്കാ-
മത്തുലമാം ഭവദപയശഃ പങ്കം.

പറവിന്നിമന്നന്തെൻ കടമയെന്നു; ഞാൻ
പാർക്കോ നിങ്ങൾക്കോ പദവി നൽകേണ്ടൂ
അടർക്കളത്തിൻ സ്വാദറിഞ്ഞ ഞാൻ നിങ്ങൾ-
ക്കടങ്ങി നിൽക്കയില്ലധികം നാൾ ഭൂമലിൽ'.

പലതുമിത്തരമുരച്ചപ്പേച്ചി, തൻ
ബലിക്കൊടയ്ക്കല്പം വിളംബം കാണവേ
കുടുകടെപ്പല്ലു ഞെരിച്ചമരുന്നു;
ജടപറിച്ചാഞ്ഞു നിലത്തടിക്കുന്നു;
കിളന്നു വാനിലേയ്ക്കുറഞ്ഞു ചാടുന്നു;
കുലമലകളെക്കുലുക്കി വീഴുന്നു;
ഒരുവിധം കലി നിലച്ചപോലെയ-
ക്കരു പിൻപയാതിന്നറയിൽപ്പുകുന്നു.
അതു തൊടുത്തുവിട്ടടരിൽ വെന്നോർ തൻ
ഹൃദയം പിന്നെയും പിടച്ചു തുള്ളുന്നു.
അവിടെനിന്നപ്പോളൊരു മൊഴി, യാല്യ-
മവിശദം, പിന്നെ വിശദം, പൊങ്ങുന്നു.
"അരുതെന്നെത്രനാൾ വിലക്കിനേൻ ഞാനി-
ക്കരുമന? നിങ്ങളതു ചെവിക്കൊണ്ടോ ?
എരിയും കൈത്തിരി ശിശുക്കളെപ്പോലെ
മരുന്നറയ്ക്കുള്ളിൽ വലിച്ചെറിഞ്ഞല്ലോ?
മുടിച്ചല്ലോ ഭൂമി മുഴവനുമൊന്നായ്;
കെടുത്തല്ലോ ഭാവി, പരക്കും നിങ്ങൾക്കും.

മരിച്ചു മല്ലിട്ടു മരിപ്പിനേവരും,
യദൃക്കളേരകാതൃണത്തിനാൽപ്പോലെ.
സഹജഹിംസയിൽ കഞ്ചുകിയായ് നരൻ
പ്രഹരണമെന്നു കരത്തിലേന്തിയോ,
അവനെൻറ ലോകം വിട്ടകന്നു പോ,യപ്പോൾ
ഭുവനതാതനാം പുരാൻ പുരാതനൻ;
മറന്നു പോയമ്മട്ടൊരു പദാർത്ഥം താ-
നൊരിക്കൽപ്പണ്ടെന്നോ ചമച്ച വൃത്താന്തം.
സമരമെങ്ങനെ തരും സമാധാനം?
തിമിരമെങ്ങനെ വെളിച്ചമേകിടും?
പുതിയൊരിബ്ഭവദ്വിജയസാഹസം
പ്രതിവിധിയററ പരമപാതകം.

(VI)

ഒരു വഴിയുണ്ടു മനുഷ്യൻ നന്നാവാ-
നൊരേയൊരു വഴി—മറുവഴിയില്ല.
ഒരു കുടുംബമായ്പ്പുലർന്നാൽ ജീവിക്കാം,
പിരിഞ്ഞു മാറിയാൽ മരിച്ചു മണ്ണാകാം.
ഒരു ജനപദം മതിയിനി,യതിൽ
ശരിക്കു നീതിതൻ ഭരണവും മതി.
മതവും, ജാതിയും, നിറവും ലോകത്തെ-
പ്പൃഥക്കരിച്ചതു മതി, മതി, മതി.

എളിയവരെന്നും വലിയവരെന്നു-
മിളയിൽ മേലൊരു വിഭാഗമേ വേണ്ട.
സമസ്തമായിട്ടവസ്ഥയിങ്കലും
സമത്വം സർവരും സമാശ്രയിക്കട്ടെ.
മുരട്ടുദേശീയമനഃസ്ഥിതിയുടെ
ശിരസ്സിൽ വീഴട്ടെയണുബോംബൊക്കെയും.
ശിലകണക്കുള്ളിൽക്കിടക്കും സ്വാർത്ഥത്തിൻ
തലയിലേവരും ചവിട്ടിനിൽക്കട്ടെ.
അതിൽനിന്നപ്പൊഴുത്തുയരും ശാന്തിയാം
സതീയതീശ്വരസ്വധർമ്മചാരിണി.
നിലവിലുണ്ടല്ലമിനിയും ദൈവിക-
കലയെന്നാലതു വെളിക്കു കാട്ടുവിൻ.
അണുബോംബും മറ്റുമവനിനന്നാക്കാ-
നിണക്കുവിൻ; വിഷമമൃതമാക്കുവിൻ.
വലിയസാമ്രാജ്യതിമിങ്ഗലങ്ങൾക്കീ-
വഴി രുചിക്കാഞ്ഞാൽക്കുറെദ്ദിനങ്ങളിൽ
ധരണി നിസ്സാരഗ്രഹങ്ങളിലൊന്നാം;
മറന്നുപോം വിശ്വമതിൻകഥപോലും.
ജനനിക്കുഗ്ഗതി വരുത്തിവെയ്ക്കൊല്ലേ
മനുജരേ! നിങ്ങൾ മതിമാന്മാരല്ലേ?”

—(*)—

പ്രഭാതചിന്ത

(I)

“വരുന്നു ശല്യം വീണ്ടും!”—
    തലയിൽക്കയ്യും വച്ചു
ഒരതോർവ്വി തൻ മക്ക-
    ളുഴലിൽപ്പുലമ്പുന്നു—
പിറവിക്കരുതെന്നു
    തോന്നീടും മിഴി പൂട്ടി,
മരവിച്ചമട്ടുള്ള
    മെയ്‌നീട്ടി,യുറങ്ങുവോർ.
“വരുന്നു വാനത്തുഷാ,-
    ഞ്ഞവനോ പൊട്ടിച്ചതാ-
മെരിതീമരുന്നുണ്ട-
    യൊന്നതാ! ചാടിച്ചാടി.
കതിരോൻ—അവന്നില്ല
    മറ്റൊന്നുമെന്നോ വേല,
പതിവായ്, സ്വൈരക്കേടു
    ഞങ്ങൾക്കു നൽകാ,നെന്ന്യേ?
ദൂരത്തുനിന്നിശ്ശനി
    ചെന്തീയിൽപ്പഴുപ്പിച്ച

ക്രൂരമ്പു കണ്ണിൽക്കുത്തി-
ക്കേറുമവാൻ വെമ്പുന്നല്ലോ.
വിധിയില്ലാത്തോനവൻ
നിദ്രയെപ്പുല്കാനെന്നാ-
ലതിനിഷ്ടുരസ്ഥരാം
മർത്ത്യരോ പിഴച്ചവർ!
പാതിരാവാകുംമുൻപു
പാഞ്ഞെണീഞ്ഞല്ലോ പാപി
പാരിൽനിന്നിരുട്ടിനെ
പ്പായിപ്പാൻ പടക്കൂട്ടി.
ഉരുണ്ടും പിരണ്ടുമി-
ത്തറയിൽക്കുറഞ്ഞൊന്നു
ചുരുണ്ടുകൂടികിട-
ന്നുറങ്ങാൻ പററീലല്ലോ.
കൂപ്പുകൈ നിനക്കർക്ക!
പോകണേ ഭവാൻ; ഞങ്ങൾ
രാപ്പകൽക്കുഴക്കുംവലി-
ച്ചിങ്ങുറങ്ങാൻ കിടന്നോട്ടെ.
കോഴയായ്ക്കാകൻ പാട്ടും
സ്തോത്രങ്ങൾ ചൊല്ലിക്കൊല്ലേ!
കോഴിതൻ കണ്ഠംകൊണ്ടു
വീരശംഖൂതിക്കൊല്ലേ"

(II)

അപ്പോഴേയ്ക്കുതോശബ്ദ-
        മക്കൂട്ടർ കേൾപ്പൂ പാര-
മത്ഭുതം സ്വപ്നത്തിൽനിന്നു-
        ത്ഥിതം, സൽബുദ്ധിദം.
അരുതീ മഹാമോഹം
        ഭാരതീയരേ! നിങ്ങൾ
മരണത്തിന്നുമുൻപു
        മൃതരായ്ക്കഴിഞ്ഞല്ലോ.
പെരുന്നു കഷ്ടം! കായ-
        മന്യായം ശവപ്രായ-
മാരാന്നും ചീഞ്ഞുന്നതാം
        ഘായ്ക്കൂരി കൊറിക്കുന്നു.
ഘോരയാം യമദൂതി-
        തന്ദ്രിവന്നപൂർവ്വമാം
നാരകം ചമയ്ക്കുന്നു
        നിങ്ങൾക്കു വീട്ടിൽത്തന്നെ.
കാണ്മതില്ലല്ലോ നിങ്ങ-
        ളോരോരോ രാജ്യക്കാരു-
മാണ്മയിൽപ്പറക്കുന്ന-
        താകാശത്തിനും മീതേ.
നിദ്രയാം പെൺപാമ്പിൻെറ
        കടിയിൽപ്പിടയ്ക്കാസ്സിൻ!

നിദ്രയാം പിശാചിന്റെ
പിടിയിൽക്കുടുങ്ങായ്‌വിൻ ;
ക്രൂരമ്പിൻ പരമ്പര-
യല്ലെന്റെ കതിക്കററ ;
വാരൊളിത്തനിത്തങ്ക-
മാലതൻ സമുച്ചയം.
നൂനമുണ്ടെൻ കയ്യിലാ-
ബ്ഭൂഷണം സംഖ്യാതീതം ;
കൈകനീട്ടി വാങ്ങാമതെൻ
മുന്നിൽവന്നാക്കും നിന്നാൽ.
അന്നന്നു നേരം ചെററും
തെററാതെ കൃത്യം ചെയ്യു-
മെന്നിൽനിന്നൊററപ്പാഠ-
മെവർക്കും പഠിച്ചീടാം.
ശ്രേയസ്സിനാശിക്കുവോ-
രീശ്വരൻ കനിഞ്ഞേകു-
മായുസ്സു പാഴാക്കാതെ
പോകണം മുന്നോട്ടെന്നും.
നിങ്ങൾക്കും നിവീർന്നുയർ-
ന്നധ്വാനം ചെയ്താൽ നേടാം
നിങ്ങൾതൻ സനാതനം
സാമ്രാജ്യസിംഹാസനം."

—:o:—

കരച്ചിലോ?

(I)

കരയുന്നല്ലോ! വത്സ!
കാര്യമെന്തെൻ ചങ്ങാതി?
വെറുതേ കണ്ണീർമുത്തു
പാഴ്മണ്ണിൽവീഴ്ത്തുന്നല്ലോ!
കരയാനല്ലാതെ മ-
റെറന്താകുമെന്നാൽ, ദൈവം
കരംചുട്ടെരിക്കുമ്പോ;-
ളെന്തോ നിൻ മറുമൊഴി?
ആരു കാണുവാനാണി-
ച്ചൂടുവെള്ളത്തിൽക്കളി-
യാരു കേൾക്കുമെന്നോർത്താ-
ണീമട്ടിലയ്യംവിളി?
വാനവൻ തിരിഞ്ഞൊന്നു
നില്ക്കാനില്ലൊരാൾ വിണ്ണിൽ.
മാനവൻ കുനിഞ്ഞൊന്നു
നോക്കാനുമെങ്ങാംമന്നിൽ.

അരു,തിപ്പിച്ചും ചേയു-
　　മാണുങ്ങൾക്കട്ടെത്തത-
ല്ലരിയും ചെന്തീ കെടാ-
　　തെണ്ണയാരൊഴിച്ചീടും?
ത്തുടയ്ക്കു കണ്ണീർ, നിർത്തു
　　കരച്ചി,ലെത്തിപ്പിടി-
ച്ചടക്കു കാലക്കേടിൻ
　　കയ്യിലെജ്ജയക്കൊടി!

(II)

അറിയാം ദൈവത്തിനു-
　　മടിയാൽക്കാലും കയ്യും
മരവിച്ചിരിപ്പോന്റെ
　　തലയിൽക്കതീച്ചേറാൻ ;
പിണത്തിൻമുന്നിൽക്കടെ-
　　ന്നുപ്പിടികാട്ടാൻ ; കുറേ-
ച്ചുണയുള്ളോനെക്കണ്ടാൽ
　　ദൂരത്തുമാറിപ്പോകാൻ ;
പലമട്ടിലുംവന്നു
　　താടിയും കരിയും നി-
ന്നലറിക്കോട്ടേ ; ചാടി-
　　യരങ്ങു തകർത്തോട്ടെ.

ആടിടാൻ വരുന്നോരു
　　വേഷങ്ങൾകണ്ടാൽ ഞെട്ടി-
യാടൽപൂണ്ടുരുണ്ടീടാൻ
　　കൈക്കുഞ്ഞുങ്ങളോ നമ്മൾ ?

വെളിച്ചത്തിലേത്തുരു-
　　മിരുട്ടിൽപ്പാമ്പായ്ത്തോന്നും
വെളിച്ചത്തിലേക്കുററി-
　　യിരുട്ടിൽപ്പിശാചായും.

ഇരുട്ടിൻ മകളാണു
　　പേടി; യാ മകൾ പെററു
പെരുകിക്കൂട്ടുന്നതാ-
　　ണീയഴൽക്കരിമ്പററം.

പോരിക വെളിച്ചത്തു,
　　പകലോനൊഴുക്കുന്ന
വാരൊളിത്തങ്കച്ചാറി-
　　ലാറാടിസ്സുഖിക്കുവാൻ.

കൈവേല നേടിത്തരും
　　കാശു താൻ മഹാമേരു;
മെയ്‌വിയർപ്പിങ്കൽച്ചെയ്യും
　　സ്നാനംതാൻ ഗംഗാസ്നാനം.

കണ്ണുനീരൊഴുക്കുകിൽ-
ക്കടനം മാത്രം കുറയ്ക്കു,-

മന്യമാം ധാന്യത്തിന്നു
വേറിട്ടുവേണം വെള്ളം.

നമ്മൾക്കാജ്ജലം മാറ-
ത്തലയ്ക്കും കയ്യാൽക്കോരാം;

വെൺമുകിൽക്കുലത്തോടു
മാരിക്കാരിരന്നിടും ?

വ്യാധിയെക്കാളും നര-
ക്കാരോഗ്യം പരം കാമ്യം;

വൈരൂപ്യത്തിനെക്കാളും
സൗന്ദര്യമാകർഷകം.

പ്രാണനാശത്തെക്കാളും
ജീവിതം മനോഹരം,

പാരതന്ത്ര്യത്തെക്കാളും
സ്വാതന്ത്ര്യം സുഖപ്രദം.

ഉറക്കം തൂങ്ങാനല്ലി-
ജ്ജീവനും ശരീരവു-

മൂന്നും വേണ്ടും കാര്യ-
മോരോന്നു നിത്യം ചെയ്‌വാൻ.

ശോകകിനാവായാലെന്തു ?
പൊൻകിനാവായാലെന്തു ?

പാർക്കുമ്പോഴൊപ്പം രണ്ടും ;
നിഷ്ഫലം കിനാവെല്ലാം.

പരിതഃസ്ഥിതിയെ നാം
പ്രതികൂലമെന്നോർത്തു

കരയാനിരുന്നീടി-
ലതിനേ കാണൂ നേരം.

ദുർദ്ദിഷ്ടമേതും നമു-
ക്കിഷ്ടദൈവമായ് മാററാം ;

ശുദ്ധിചെയ്തെടുക്കുമ്പോൾ
ക്ഷേമളവും സിദ്ധൌഷധം

(VI)

പിറക്കുമ്പോഴേ കൂടെ-
ക്കൊണ്ടു പോന്നിട്ടുണ്ടൊരു

വരമാം നിധി നമ്മൾ,—
ആയതെന്തെന്നോ ? —ചിരി !

ഏതിരുട്ടിലും വിള-
ക്കാവെള്ളിഗ്രഹം കാട്ടു-

മേതുകാലത്തും പൂന്തേ-
നൂറുമാപ്പിച്ചിച്ചെണ്ടിൽ

ചിരിക്കുളി കുറേപ്പൊട്ടി-
ച്ചിരിച്ചാലല്ലാതെയി-

ക്കരളിൻ പുണ്ണിന്നില്ല
കരിയാനേതും വഴി.

നാടകത്തിലെബ്ബഫൂൺ
പല്ലിളിച്ചീടും നേരം

കൂടവേ കാട്ടും ഗോഷ്ടി-
യല്ല ഞാൻ ചൊല്ലും ചിരി.

ചാരത്തു ദൈവം വന്നു
ശത്രുവായോരോതരം

സൈ്വരക്കേടുണ്ടാക്കുമ്പോഴം
വേണം നാം ചിരിക്കുവാൻ.

നൂനമാ,ഫാസം കണ്ടാൽ
ദൈവവും ഫസിച്ചീടും;

വീണുപോമപ്പോളതിൻ
ദംഷ്ട്രയും മീശക്കൊമ്പും;

കൊടുക്കുന്നതേ വാങ്ങാൻ
കഴിയൂ നമ്മൾക്കെന്നും,

കുടത്തിൽക്കൊള്ളുന്നതേ
കോരാവൂ കടലിലും.

ചിരിയാമുരപ്പിക
വായ്ക്കേക്കു ലോകത്തിന്നു;
തിരിയെത്തരും ലോകം
മുതലും പലിശയും.
ദേഹമിത്തരം പൂമ-
ത്ഥാപ്തിക്കു ദാനംചെയ്തു
ലോകനാഥനോടൊന്നേ
നേരേണ്ടു നമുക്കെന്നും:—
"ആപത്തുനല്കൊല്ലെന്നു
യാചിപ്പാൻലജ്ജിപ്പുഞാ-
നാപത്തിൽച്ചിരിക്കുവാൻ
മാത്രമേ വേണ്ടൂ വരം."

ഗ്രാമവും നഗരവും

അരികത്തെത്തീട്ടന്നു
പകലും രാവും തമ്മി-
ലൊരു തെല്ലിടകണ്ടു
പിരിയേണ്ടതാം ക്ഷണം.
വാനിൽനിന്നുതക്കപൊ-
ന്നാററുനീരൊഴുക്കുന്നു
താണൊരീയുഴിക്കുമേൽ
ത്യാഗിയാം കതിരവൻ.
മാനവന്മാരോ മേന്മേൽ
മത്സരിച്ചാവുംന്നോളം
ദീനർതൻ സർവസ്വവും
കൊള്ള ചെയ്യുടക്കുന്നു.
അങ്ങതാ കുന്നോളമൊ,-
ന്നായതിൽത്താർമാതിൻെറ
മങ്ങലക്കിലുക്കമോ
കേറംപ്പതക്കോലാഹലം ?
നിരത്തൊന്നതിൻ മദ്ധ്യ-
ഭാഗത്താപ്പുരത്തിൻെറ
വിരിമാറിടംപോലെ-
വായ്ക്കുന്നു വിശാലമായ്.

പന്തി രണ്ടായിട്ടതിൻ-
പിൻപുറം പലേമട്ടിൽ
പണ്ടങ്ങൾ തിങ്ങീടുന്ന
പീടികപ്പൊന്മേടകൾ
വിണ്ടലത്തോളം തെളി-
ഞ്ഞുയർന്നുനിന്നുംകൊണ്ടു
കൊണ്ടലിൻകുലത്തോടു
കുശലം ചോദിക്കുന്നു.
തൻനെടും മടിശ്ശീല-
യൊഴിയുംവരയ്ക്കുമ-
പ്പുണ്യവീഥിയിൽപ്പുക്കാ
ലാശിപ്പതാക്കും നേടാം.

II

പാഞ്ഞടുക്കുന്നു പുത്തൻ
മോട്ടാർകാറൊന്നു,ഞൊടു
കാഞ്ചനപ്പണ്ടം വില്ക്കും
ശാലതൻ പുരോഭുവിൽ.
ആഢ്യനോടൊപ്പം, വഴി-
ക്കാരെയും കണ്ടാൽ ദൂരെ-
യാട്ടിയോടിപ്പോരതി
ന്നാർഭാടം നിലയ്ക്കുന്നു.

ആ രഥത്തിങ്കൽനിന്നു-
താഴത്തേയ്ക്കിറങ്ങുന്നു,

ഭാരതീയനാമൊരാൾ,
സായിപ്പായ്ച്ചമഞ്ഞവൻ.

കൈകൊട്ടത്തനന്തരം
ഭൃത്യർം ചെയ്യിപ്പു തൻ

നാകലോകാധീശിത്രി-
യായിടും വധൂടിയെ.

മുഖത്തു വെള്ളപ്പൗഡർ,
മൂക്കിന്മേൽപ്പൊൻകണ്ണട,

ചുകപ്പുക്രട്ടാൻ ചുണ്ടിൽ-
പ്പുരട്ടീടിന ചായം;

ഇടത്തേ മണിക്കെട്ടിൽ
ബന്ധിച്ച ഘടികാരം;

വലത്തേക്കയ്യിൽത്തൂങ്ങി-
ക്കിടക്കും തുകൽസഞ്ചി:-

'ഫാഷൻ' മെയ്യലങ്കരി-
ച്ചരങ്ങത്താടാൻ വിട്ട

വേഷമൊന്നിമ്മട്ടേറെ
മോടിയും പകിട്ടുമായ്

നോക്കിലും, സ്മിതത്തിലും,
വാക്കിലും നടപ്പിലും,
നീക്കമററനല്പമാം
കൃത്രിമക്കൈക്കൊണിച്ചും.
കൺമുനജ്ജാലം വീശി
കാൺമോരെക്കുരുക്കിയും,
തൻ മണാളൻതൻ മെയ്യിൽ
മെയ് ചാരിനിന്നീടുന്നു
തൻെറയാണസ്സൌന്ദര്യ-
ധാമമെന്നോക്കെപ്പൊങ്ങി-
യന്തമററാവിഡ്ഢിക്ക
വിണ്ണോളമന്തർമ്മദം.

III

അങ്ങടുത്തൊരേടത്തൊ
ട്ടൊതുങ്ങി നില്ക്കുന്നുണ്ടൊ-
രങ്ഗനാരത്നം, മേനി-
യാടൽത്തീവരട്ടിയോരം.
അത്തയ്യൽപേറീടുന്നു
തീവ്രമാം നൈരാശ്യത്തിൻ
മുദ്രകരം മിഴിയിലും,
ചുണ്ടിലും കവിളിലും.

അമ്പലത്തിങ്കൽ സന്ധ്യ-
യ്ക്കംബയെക്കൂപ്പിക്കത്താഴാൻ

വെമ്പലിൽപ്പൂത്തട്ടവും
കയ്യുമായ് മുഖം താഴ്ത്തി

പോകവേ പിന്നിൽക്കൂടി-
പ്പാഞ്ഞണഞ്ഞീടും കാറിൻ

കൂകൽ കേട്ടൊരററത്തു
മാറിനിൽക്കയാണവൾ,

നാരിതൻമുഖത്തിങ്ക-
ലപ്പുമാൻ തൻകണ്ണുമാ-

പൂരുഷൻ തൻവക്ത്രത്തിൽ
മങ്കയാൾതൻനേത്രവും,

അങ്ങുമിങ്ങുമായ്പ്പാഞ്ഞു
മുട്ടിക്കൊണ്ടല്പം നിന്നു

ചങ്ങലക്കെട്ടിൽപ്പെട്ട-
മട്ടിൽത്തെല്ലനങ്ങാതെ.

മൺമറഞ്ഞതാമോർമ്മ-
യപ്പൊഴൊന്നവൻതന്റെ

ഹൃന്മരുശ്മശാനത്തിൽ
നിന്നുയിർത്തെഴുന്നേററു.

“ഹാ! ശുഭേ! ശുഭേ! നീയോ?
        നിന്നെയോ ഞാൻകാണ്മതെ
ന്നാശു വാക്കഞ്ചൊരവൻ
        വാ തുറന്നോത്തും മുന്നേ,
നെടുവീർപ്പിട്ടാൾ, കുപ്പി-
        ത്തൊഴുതാ,ളൊന്നപ്പുറ-
മെടുത്താൾ മുന്നോട്ടേക്കൊ
        രോട്ടമത്തപസ്വിനി.
നിറഞ്ഞു മിഴിരണ്ടും;
        വിയർത്തു നെററിത്തടം;
കറങ്ങീ തല; യവ-
        നുയർന്നൂ തുടിപ്പുള്ളിൽ.

IV

തൻമദാമ്മതൻകാര്യം
        സർവവും മറന്നുള്ളാ-
രമ്മുഗ്ദ്ധൻതൻമേൽ ക്രൂര
        ദൃഷ്ടിയാം ക്രൂരമ്പൂന്നി
ആരതാരതെന്നുടൻ
        ചോദിച്ചാളമർഷത്താൽ
മാരണപ്പിശാചായി
        മാറിയോരത്തയ്യലാൾ.

"ഓമനേ! കേൾക്കൂ! പണ്ടെൻ
ഗ്രാമത്തിലന്നല്ലാരെൻ

കോമളക്കുട്ടിക്കളി-
ത്തോഴിയായ് വളർന്നവൾ."

"അവളും പിന്നീടങ്ങും
തമ്മിലെന്തുണ്ടായ്? ഞാനാ

വിവരം ധരിക്കട്ടെ
മുഴുവൻ യഥാർത്ഥമായ്."

എന്നലട്ടവേ വീണ്ടു-
മമ്മങ്കു, ചൊന്നാൻ സോമ-

"നെന്നെ നീ വിടില്ലെന്നു
തന്നെയോ? ചൊല്ലാമെല്ലാം.

അന്നു ഞാൻ ജായാപദം
നൽകുവാൻസത്യംചെയ്തോ-

ളിന്നു നാമകസ്വാത്തായ്
കണ്ടൊരാ മനസ്വിനി.

ടൗണിൽ ഞാൻ പ്രഭേ! പോന്നു
പിന്നീടു; നിന്നെക്കണ്ടു

ചേണിൽ നിൻവിലാസത്താൽ
ക്രീതനായ്; നിൻദാസനായ്

വിഗ്രഹസ്ഥാനത്തിൽ ഞാൻ
വണ്ണത്താംപ്പടം വച്ചു;
ചിക്കെന്നു തുളസിതൻ
മാടത്തിൽ ക്രോട്ടൺ നട്ടു.

ഇന്നു നീയിരിക്കുമെൻ
സാമ്രാജ്യപീഠത്തിങ്ക-
ലന്നല്ലാരിരുന്നേനേ-
മറക്കാമക്കാര്യം നാം.

ഏറെനാൾക്കഴിഞ്ഞിന്നു
കണ്ടപ്പോളെന്തോ തോന്നി:-
പോരുമോ യഥാർത്ഥം ഞാൻ
ചൊന്നതും നീ കേട്ടതും.

V

വായ്പെഴും തട്ടാന്നതി-
ന്നുത്തരം പ്രക്ഷേപിച്ചാ-
ളപ്പച്ചപ്പരിഷ്കാര-
ക്കാരിയാം ഒരസ്ത്രീണി:

"എന്തങ്ങു ചൊല്ലീ പിള്ളി,-
താരോടു ചൊല്ലീട്ട് ചെററ-
'കൺട്രി'യെക്കാമിച്ചോരു
കാടനോ ഭവാൻ മൂഢൻ?

നിങ്ങൾതൻ സ്യൂട്ടും, റ്റൈയും,
കോളറും, ഹാററും കണ്ടു
കൺകെട്ടിൽക്കുടുങ്ങി ഞാൻ
നിങ്ങളെ പ്രേഷ്ഠാനാക്കി,

ഓടയിൽക്കിടക്കേണ്ട
കീടത്തെപ്പിടിച്ചു ഞാൻ
മേടയിൽക്കിടത്തിനേ,—
നായതെൻ കുററംതന്നെ.

നന്ദനന്നിരഥ്യയിൽ-
ത്തന്നെയ്‘മ്മലംപൂസാം’
പെണ്ണുമായ്ക്കുഴഞ്ഞാടി-
ക്കാണികൾക്കേകു രസം!

ആണുങ്ങളില്ലാതായി-
ല്ലത്രമേൽ; ക്കൂട്ടിന്നൊരാൾ
കാണുമോ വേറിട്ടെന്നു
ഞാനുമൊന്നന്വേഷിക്കാം."

എന്നുരച്ചുത്താന്തോന്നി
മോട്ടാറിൽച്ചാടിക്കേറി-
പ്പിന്നെയും, കുറേസ്ത്രീമ-
ബ്ഭർത്സനം ചീററിത്തുപ്പി,

ശ്വാവിനെച്ചുംബിച്ചു തൻ
        പാർശ്വത്തിൽവച്ചുംകൊണ്ടാ-
പ്പാവത്തെ ത്യജിച്ചു കാ,-
        റോടിച്ചു താനേ പോയാൾ.

താനെന്തുവേണ്ടൂ മേലെ,-
        ന്നോർത്തൊന്നുംതോന്നീടാതെ
ദീനനായവൻ നിന്നാൻ
        താടിയിൽക്കയ്യുംകുത്തി.

“പ്രഭയും തൽകാന്തനും
        ചരിക്കും ഗൃഹധർമ്മം
സഫലീഭവിക്കുവാൻ വര-
        മേകണേ! ദേവി.”

കപടം തീണ്ടീടാത്ത
        ഹൃത്തുമായ് കരംകൂപ്പി-
ശ്ശുഭയിമ്മട്ടിൽപ്പരാ-
        ശക്തിയെ പ്രാൎത്ഥിക്കുന്നു.

തെളിഞ്ഞു പണ്ടത്തേക്കാൾ
        പ്രഭയും ചാഞ്ചാടുന്നു
കളിയും ചിരിയുമായ് ക്ലബ്ബിലെ
        റെറന്നീസ്കോർട്ടിൽ.

കോടതിയുടെ കോപം

1

കോർട്ടിലേസ്സമൻകിട്ടി
സാക്ഷിയായ്ച്ചെല്ലാൻ; പക്ഷെ
വീട്ടിൽനിന്നിറങ്ങേണ്ട
മട്ടതെന്നറിഞ്ഞീല.
പൊറുതിക്കൊരേടത്തും
പോംവഴി കാണ്മാനില്ല,
വറുതിപ്പിശാചിൻെറ
വായ്ക്കകത്തായി പാവം.
കാശില്ല കല്ലും നെല്ലും
റേഷണായ് വാങ്ങാൻ കയ്യിൽ;
കാററുണ്ടു ജീവിക്കുവാൻ
പാമ്പായും പിറന്നീല.
കച്ചയും താനും തമ്മിൽ-
ക്കണ്ടിട്ടു മാസം രണ്ടായ് ;
പിച്ചയ്ക്കും പിറന്നോരു
മട്ടിലാർക്കിറങ്ങാവൂ?
ക്രൂരിതുട്ടായാൽക്കുറേ
ത്തെണ്ടിനോക്കിടും; കേറ്റപ്പാ-
നാരുണ്ടു? വിത്തോടനും
ഭക്ഷണം മുക്കാൽപങ്കായ്.

പഞ്ഞു, മേതിനും പഞ്ഞു,–
മാവിഷ്ക്കൊടുങ്കാററു
പഞ്ഞിയായ്പ്പറപ്പിച്ചു
പർവ്വതങ്ങളെപ്പോലും.
വെട്ടൊന്നു കണ്ഡംരണ്ടു
പേ,രിന്നിദ്ദുർഭ്രതത്തിൻ
മട്ടതു,ല്ലല്പാല്പമായ്–
ത്തിന്നൊട്ടുക്കണം പ്രാണൻ.
തൻവരണ്ടിട്ടും തൊണ്ട
കണ്ണീരാൽ നനച്ചുകൊ-
ണ്ടനാഹാരം കിടക്കയൊ–
ണ്ടീന്നൻ മൃതപ്രായൻ.

II

കോർട്ടിലെസ്സമൻ – മരു–
ത്തീടുകിൽപ്പൊല്ലീസുകാർ
വേട്ടനായ്ക്കളെപ്പോലെ
പാഞ്ഞെത്തും പിടിക്കുവാൻ.
എന്തുചെയ്തിടാം!— ചെന്നു
പററീട്ടു;—പക്ഷേ ചെല്ലാ–
നെന്തെടുത്തരയ്ക്കുവൻ
ചുററാനാണെൻ ദൈവമേ!

ഉടയും പുതപ്പുമാ-
യുപയോഗിക്കാറുണ്ടോ-

രടിപൊത്തതാം പഴ -
ഞ്ചാക്കിന്റെ തുണ്ടം മാത്രം.

നൂറിടം കീറിപ്പറി-
ഞ്ഞോട്ടയായ്ത്തൻ മൺകുടിൽ-

ക്കൂരയെക്കാളുംകൂടി-
യ്ജീർണ്ണമാപ്പടച്ചരം.

അതുകൊണ്ടല്ലാല്ലം ത -
ന്നസ്ഥികൂടമാം മെയ്യു-

ഗ്ഗതികെട്ടവൻ മറ-
ച്ചെത്തിനാൻ കച്ചേരിയിൽ.

ചാലവേ തെളിഞ്ഞങ്ങു
പീഠത്തിൽ വാഴ്വൂജഡ്ജി;

"നാലുകയ്യുടപ്പുകാർ",
മുന്നിലും, വക്കീലന്മാർ.

സാക്ഷിയെക്കൂട്ടിൽക്കേററാൻ
ഭൃത്യന്മാർ വിളിക്കുന്നു;

സൂക്ഷിച്ചുനോക്കീടുന്നു
തദ്രൂപം ന്യായാധിപൻ.

കാഴ്ചബംഗ്ലാവിൽപ്പെട്ടോ-
രാറംകരങ്ങനോ? തെററി-

ക്കാട്ടിൽനിന്നോടിപ്പോന്നോ-
രുള്ളാടക്കിടാത്തനോ?

ഉന്നതസ്ഥിതിക്കൊത്ത
ശമ്പളക്കൊഴുപ്പിനാൽ-

ക്കണ്ണിണയ്ക്കാന്ധ്യം വാച്ചോ-
രക്കേമൻ ഗർജ്ജിക്കയായ്;

"ആരെടാ, നീയാരെൻെറ
മുന്നിലിപ്പഴഞ്ചാക്കിൽ-

ക്കേറിവന്നീക്കോർട്ടിൻെറ
മാനത്തെക്കെടുപ്പവൻ?

ധാർഷ്ട്യമിമ്മട്ടെന്നോടു
കാട്ടിടും നിന്മേലിതാ

കോർട്ടലക്ഷ്യമെന്നുള്ള
കുററം ഞാൻ ചുമത്തുന്നു.

III

വല്ലതും സമാധാന-
മുണ്ടെങ്കിൽകേൾക്കട്ടെ; നീ,

യല്ലെങ്കിൽത്തിരിച്ചു നിൻ
വീട്ടിലിന്നെത്തിക്കൂടാ

ഓതിനാൻ നാലഞ്ചാരു
നിശ്വസിച്ചതിന്നവൻ ;

"നീതിതൻ ദണ്ഡേന്തുന്ന
നേതാവേ ! നമസ്കാരം.

ഇന്നത്തെപ്പഞ്ഞപ്പാട്ടു
കേട്ടറിഞ്ഞിട്ടില്ലങ്ങു ;

നിർണ്ണയം പാലാഴിയാ-
ണീയൂഴിയങ്ങേയ്ക്കിന്നും,

ഇക്കണക്കല്ലെങ്കില-
ങ്ങെന്തിനിന്നാർപ്പു, കാള

രക്തമാം വസ്ത്രം കണ്ടാൽ
മുക്രയിട്ടോട്ടം പോലെ ?

ആവട്ടെ ; നീണാളും ഭവാൻ
സമ്പത്തിൽ മദത്തിനാ-

ലാവതും സാധുക്കളെ
ദ്രോഹിച്ചു ജീവിച്ചാലും.

കോർട്ടുലക്ഷ്യമല്ലെങ്കിൽ
വേറിട്ടൊന്നാട്ടേ കുററം;

വീട്ടിലേക്കെന്നെയയ്ക്കുമെന്നാൽ
പ്പോരും ഞാൻ കൃതാർത്ഥനായ്.

മററാരേടത്തും തന്നെ
കിട്ടാത്ത ചോറും മുണ്ടും
ചുററിടാം കുററക്കാര-
നായി ഞാൻ ജെയ്‌ലിൽപ്പോയാൽ.

ആധർമ്മം സർക്കാരിന്നു
നല്‌കുവാൻ ഞാനുംകൂടി-
പ്പാത്രമായ്‌ഭവിക്കട്ടെ-
യങ്ങയാൽ ദയാനിധേ!

നിന്നിടേണ്ടനേകംനാ,-
ളെൻപേരിലസ്സൗജന്യ-
മൊന്നുകിൽക്കാലം മാറു-
മല്ലെങ്കിൽക്കാലൻ വരും.

ശ്രമമുണ്ടീയ്യൂഴിതൻ
മട്ടൊരു നരകത്തെ
യമലോകത്തിങ്കലും
കണ്ടിടാനെന്നെൻമതം.

കല്പിക്കു വേഗം ശിക്ഷ,
രാജകീയാതിഥ്യം ഞാ-
നിപ്പെഴന്നാലും ലഭി-
ച്ചാശ്വാസമാർന്നീടട്ടെ.

മതവും മദ്യവും

ഇതെന്തു കൂത്തെന്റെ സഹോദരന്മാരേ ?
മദിരാശിമന്ത്രിധുരന്ധരന്മാരേ ?
മലബാർജില്ലയിൽ മദിരതൻ പാനം
വിലക്കിയോരല്ലീ വിവേകികൾ നിങ്ങൾ ?
പിടിക്കയോ വീണ്ടും കരു ചിലേടത്ത-
ക്കുടിപ്പിശാചിനെക്കുടിയിരുത്തുവാൻ ?
മുറയ്ക്കു മേലിലും നടന്നിടാമെന്നോ
പറശ്ശിനിക്കാവിൽ സുരാനിവേദനം ?
അതിന്നു ചാരായമൊരുകുപ്പി നിത്യം
മതിമാന്മാർ നിങ്ങളനുവദിക്കയോ ?
പരദൈവങ്ങളെക്കുടിപ്പിക്കാമെന്നോ
നരന്നപായമായ് വിധിച്ചൊരാദ്രവം ?
ഒരു കൈകൊണ്ടൊന്നു കൊടുത്തതായ്ക്കാട്ടി
മറുകൈ കൊണ്ടതു തിരിച്ചെടുക്കയോ ?
മതത്തിൻ പേർ ചൊല്ലിയൊഴിഞ്ഞു മാറുവാൻ
മറുനാട്ടിങ്കലെ ധുരകളോ നിങ്ങൾ ?
മതത്തിൽ വാച്ചിടും പുഴുക്കുത്തായതിൻ
മഹാർഹഭൂഷയായ്ക്കരുതിടുന്നുവോ ?.
കുനിക്കുവിൻ തല, കുമാർഗ്ഗനേതൃത്വം
തനിക്കുതാൻപോരുന്നാൾക്കുചിതമാകുമോ ?

ഉറയ്ക്കുമീമാമൂൽ പുലൎത്തണമെന്നു
  ഹരജി മന്ത്രിമാൎക്കയച്ചുപോൽ ചിലർ!

ഇരുപതാംനൂററാണ്ടിതെന്നറിയാത്ത
  വിരുതർ താനവർ വികലദൃഷ്ടികൾ.

നിനച്ചിടുന്നുവോ മദിരയൎപ്പിച്ചു
  ജനനിതൻ മനം മയക്കുവാൻ നിങ്ങൾ?

മതിഭ്രമംവന്നോ തരു വരം ദേവി:—
  പതിതരായ്പ്പോയോ ഭവാന്മാരത്രമേൽ?

പിറപ്പു നിങ്ങൾക്കിപ്പ്പൃഥിവിയിൽത്തന്നെ
  മറപ്പൊരുളിനെ ബ്ഭജിപ്പുതിമ്മട്ടോ?

നരനെദ്ദൈവംതൻ വടിവിൽത്തീൎത്തതായ്-
  പ്പറയുന്നു ചിലർ; യഥാൎത്ഥമാർ കണ്ടു?

നരൻ ചമച്ചും തൻ വടിവിൽദ്ദൈവത്തെ
  പ്പരമതേവരുമറിഞ്ഞിടും സത്യം.

കുടിയനു ദൈവം കുടിയൻ; മൎത്ത്യരെ-
  ക്കടിച്ചുതീൎന്നോനു കടിച്ചുതിന്നുവോൻ!

വളരെയായില്ലേ സമകൾ, നിങ്ങളി-
  ക്കളങ്കപൂൎണ്ണമാം വ്രതം ചരിക്കുന്നു?

ഭഗവതിയുടെ മറയിൽ നിന്നെന്നും
  ഘൃണനിന്ദ്യമാം മദിര മോന്തുന്നു?

സ്വബുദ്ധിയെക്കത്തിക്കവരും ചോരനെ
സ്വജിഹ്വതൻ വഴിക്കകത്തു കേററുന്നു ?

അവിടത്തേക്കെത്തു വിശപ്പും ദാഹവു-
മവിടത്തെബ്ഭോജ്യം ഭുജിപ്പതു നിങ്ങൾ.

സുരാപർ ദണ്ഡ്യരെന്നധീശരിന്നോതി-
ദ്ദുരാപമാം ഹർഷം ജനത്തിന്നേകവേ,

ക്ഷിതിതലമെങ്ങും മഹാത്മാഗാന്ധിതൻ
സദുപദേശത്താൽ മുഖരമാകവെ,

സ്വതന്ത്രഭാരതമുന്നന്നുയർന്നു നി-
ന്നതന്ദ്രമായതിൻ പ്രഭാവം കാട്ടവേ,

സനാതനമസ്സന്മത, മതിൻ പല
വിനാശഹേതുക്കൾ പരിഹരിക്കവേ,

പുതുപുളകം നാമണിഞ്ഞിടും വണ്ണ-
മതിൻെറ ദിഗ്ജയധ്വജം ലസിക്കവേ,

ഇനിയുമിക്കെട്ടചടങ്ങുവേണമോ
മനുജരായ് മന്നിൽ ജനിച്ച നിങ്ങൾക്കും ?

അറുത്തെറിവിനിദ്ദുഷിച്ചൊരാചാരം ;
പരിഷ്കരിക്കുവിൻ നിവേദനക്രമം.

കടൽ കയറുമോ മലയ്ക്കുമേൽ ? മാന-
മടന്നു വീഴുമോ തലയിൽ ? നോക്കുവിൻ.

177573

MUL
177573

ഭഗവതിക്കെങ്ങു പകവരും, നിങ്ങൾ
മൃഗത്വം കൈവിട്ടു മനുഷ്യരാവതിൽ ?
അനഘസാത്വികസമ്പത്തിയാൽ വേണ-
മനുഗ്രഹശക്തിയവിടേയ്ക്കേറുവാൻ,

ലക്ഷ്മിയും ഭക്തനും

'എത്രനാളിമ്മട്ടിൽ ഞാൻ
കാത്തിരിക്കണം ? വന്നൊ-
ന്നെത്തിനോക്കുവാനെന്തി-
ത്താമസം ലക്ഷ്മീദേവി ?
അർച്ചനം, നമസ്കാരം,
നാമോച്ചാരണം, ധ്യാന-
മിച്ചൊന്നതൊന്നുംകൊണ്ടു
സംതൃപ്തിയങ്ങില്ലെന്നോ ?
അപ്പൊഴേക്കശരീരി-
വാക്കൊന്നു കേട്ടാൻ ഭക്തൻ ;-
"ഇപ്പിട്ടുകൊണ്ടെന്തായി ?
ഭൂഷതാൻ സ്ത്രീകൾക്കിഷ്ടം.
ഒരു മുത്തുമാല നിൻ
സ്വേദബിന്ദുവാൽ കോർത്തു
തിരുമുല്ലൂഴ്ച്ച വെച്ചാ,-
ലതു ഞാൻ വാങ്ങാൻ വരാം.
അന്നന്നീ മുക്താസരം
നീയെനിക്കേകാമെങ്കി-
ലന്നന്നെൻ പ്രസാദം ഞാൻ
നൽകിടാം നിൻകയ്യിലും

ഒരിടത്തൊരിക്കലു
മുറപ്പിക്കുന്നോരല്ലെൻ
പൊരുതി, ഞാൻ നിത്യവും
സർവത്ര സഞ്ചാരിണി.

നിൻപാട്ടിൽ ഞാൻ നില്ക്കണം
നീളെനാളെന്നാലതി-
ന്നെൻ പ്രസാദത്തെപ്പങ്കിട്ട-
ന്യർക്കുമേകാൻ നോക്കൂ!

ക്ഷിപ്രം ഞാൻ പാടിപ്പോകു-
മല്ലെങ്കിൽത്തൽപാർശ്വത്തിൽ
ഷഡ്പദം പുഷ്പം വിട്ടു
പുഷ്പത്തിൽപ്പായുംപോലെ.

എന്നെനീയടപ്പിച്ചും
ദൂരെനിർത്തിയുംവേണം
നിന്നുകൊള്ളുവാൻ നിത്യ,-
മല്ലെങ്കിലാപത്തുണ്ടാം.

ദീപികാസമാന ഞാൻ
ധ്വാന്തദുഷ്ടമാം ഭുവിൽ
നീ പിടിച്ചിടാം കയ്യിൽ;
മാറിൽച്ചേർത്തണയ്ക്കാമോ?

തടവിൽപ്പാർപ്പിക്കുവാ-
 നോക്കേണ്ട ; വരുമപ്പോറം

വിട്ടുവിക്കുവാനെന്നെ-
 യെന്മകൻ സുമാശ്രുഗൻ.

നിൻമെയ്യിൽക്രൂരമ്പെയ്യും
 നാലുഭാഗത്തുംനിന്നു ;

നിൻമനം പൊള്ളിച്ചിടും ;
 നിൻകണ്ണു പൊട്ടിച്ചിടും.

അത്തക്കം,കണ്ടെത്തിടും
 കൂടവേ വലിഞ്ഞേറി,-

മത്താക്കും വളത്തിടും
 വാരുണി മൽസോദരി.

ഒന്നിച്ചുവാഴ്‌വോരല്ല
 ഞങ്ങൾ,ളാദ്ധ്യവം വന്നാ-

ലന്നു ഞാൻ ദൂരപ്പായ്യു,-
 മത്രയ്ക്കുണ്ടതിൻ നാററം.

പിറകേ വരും താനും
 നിനക്കു നൽകാനെൻെറ

തറവാട്ടമ്മ മൂത്ത-
 ചേട്ടത്തി പിച്ചച്ചുട്ടി

എന്നെനീയിതൊക്കെയും
ചിന്തിച്ചുസേവിച്ചാലു-
മെന്നാൽ നീ സമ്പന്നനാം ;
സമ്പത്തല്ലല്ലോ സുഖം.

നിന്നെ ഞാൻ സൃഷ്ടിച്ചീല,
നിൻമനശ്ശാന്തിക്കു നീ-
പിന്നെയും സേവിക്കണം
സ്രഷ്ടാവിൻ ദാരങ്ങളെ.

തദ്വരാമൃതാസ്വാദ-
വേളയിൽത്തത്വജ്ഞൻ നീ
തിക്തകം ഞാനേകമി-
ച്ചില്ലിയെന്നറിഞ്ഞിടും."

മുന്നോട്ട്

പോകുക മുന്നോട്ടു വേഗം; —പാരം
വൈകുന്നു, കാണ്മീലേ, നേരം?
യാതൊന്നും കാണാത്തോരായോ—നമ്മൾ
സോദരീസോദരന്മാരേ!
ആഴിയിൽത്താഴുമാറായി—വാനിൻ
താഴികപ്പൊല്ക്കുടം, സൂര്യൻ.
കാലത്തുറക്കമുണർത്തി—നമ്മൾ-
ക്കാലസ്യമാററിന ദേവൻ;
ചേണുററപദ്ധതിയെന്തെ—ന്നാർക്കും
കാണിച്ചുതന്നൊരു വന്ദ്യൻ;-
എങ്ങനെ നമ്മളെത്തള്ളും—വഴി-
ക്കെങ്ങനെ തള്ളാതിരിക്കും?
ഇല്ലാവരയ്ക്കും നയിച്ചു—യാത്ര
ചൊല്ലിപ്പിരിവാൻ കൊതിച്ചു;
നാമതറിയാതെ നിൽപൂ—പല
പാമരപ്പേക്കൂത്തും കാട്ടി.
ക്രൂരിരുൾ വായ്ക്കുമാറായി—വന്നി-
പ്പാരിടം വായ്ക്കകത്താക്കാൻ.
ലക്ഷമണഞ്ഞു മുഹൂർത്തം—നമ്മെ
ലക്ഷ്യത്തിൽ കൊണ്ടു ചെന്നാക്കാൻ.

നോക്കീലതൊന്നും നാ,—മെല്ലാം വന്ന-
വാക്കിന്നു പാഞ്ഞതങ്ങു പോയി.

ചേരിതിരിഞ്ഞടികൂടി—നമ്മൾ
ശൂരരെന്നോർത്തു ഞെളിഞ്ഞു ;

മായതൻ കള്ളക്കൺകെട്ടിൽ—പ്പെട്ടു
തീയത്തു നല്ലതായ് കണ്ടു ;

കണ്ണുകൾ കൈകൊണ്ടടത്തു—രണ്ടും
പിന്നിൽവച്ചാണി തറച്ചു ;

ഞൊണ്ടുവാൻനോക്കും കാൽ രണ്ടും—പടു-
കുണ്ടുകുഴിച്ചതിൽപ്പൂഴ്ത്തി.

പായുന്നു പിന്നിട്ടു നമ്മെ—ത്തുലോം
വായുവിൻവേഗത്തിൽക്കാലം.

ആർക്കണകെട്ടിത്തടുക്കാമതിൻ
ശീഘ്രതരമാം പ്രവാഹം ?

ചെല്ലാതെ ചെല്ലേണ്ട ദിക്കിൽ—ശേഷ-
മുള്ളപകലും കളഞ്ഞാൽ,

അല്ലിൻപിടി മുറുകുമ്പോ—ളാരെ-
ച്ചൊല്ലിവിളിച്ചു കരയാം ?

വീടതാ കാണ്മൂ ചെന്നെത്താ—മങ്ങു
ചോടുകുറേക്കൂടി വച്ചാൽ.

അങ്ങണത്തിട്ട തിരുമ്മാം—കഴ-
ലിങ്ഗിതമൊക്കെയും നേടാം.
അന്തിവിളക്ക കൊളുത്താം—ശ്രീതൻ
പൊൻതിരുമംഗല്യം പോലെ.
പിന്നെ മറന്നേക്കട്ടെ നമ്മെ—ക്കണ്ടു
ധന്യതകൈക്കൊണ്ടു മിത്രൻ.
പോകുക മുന്നോട്ടു വേഗം!—വേഗം!
വൈകുന്നു, വൈകിപ്പോയ്, നേരം.

—:o:—

മലകേറൽ.

ഉയരുവിൻ വേഗം; കയറുവിൻ മല;
നിയതിതൻതീർപ്പു മറിച്ചെഴുതുവിൻ.
ചിറകില്ലാത്തവർ പറന്നുപൊങ്ങുവാ-
നൊരുവരററവർ പിടിച്ചുകേറുവാൻ:—
ശവക്കുഴിവിട്ടു പലദിനങ്ങൾ കൊ-
ണ്ടിവിടത്തോളവുമിഴഞ്ഞുവന്നോർ നാം.
ഉരയട്ടേ കഴൽ ശിലകളിൽമുട്ടി,
മറിയട്ടെ മുള്ളിൻ മുനകളിൽത്തട്ടി.
പെരുവഴിയെങ്ങും തുറന്നിരിപ്പീല;
നറുമലരാരും വിരിച്ചും കാണ്മീല.
നമുക്കു പോയല്ലേ കഴിയൂ മുന്നോട്ടു
പുമർത്ഥം നേടുവാൻ? മുറയ്ക്കുപോക നാം.
തപസ്സു ചെയ്‌വോർക്കു തടസ്ഥമുണ്ടാക്കാൻ
വിബുധരുച്ചസ്ഥർ കുതുകികളെന്നും.
അമൃതം മററാരുമശിക്കരുതെന്നു
സമദമാം ഹൃത്തിൽ സദാ കരുതുവോർ:
സ്വഹിതം നേടുവാൻ പ്രലോഭനം കൊണ്ടു
മഹർഷിമാരെയും വശീകരിക്കുവോർ;
അവരിൽനിന്നെന്തു നമുക്കുണ്ടാശിപ്പാ-
നവർക്കവർ തുണ; നമുക്കു നമ്മളും.

അടിപതറാതെ,യടുക്ക തെററാതെ,
മുടി കുനിയാതെ, കൊടി വഴുതാതെ,

കരങ്ങളേവരും പരസ്പരം കോർത്തു-
മൊരേതരം ജയരവം മുഴക്കിയും,

എതിരിടും വിഘ്നൽതങ്ങളെട്ടുരെ-
പ്പതിരിൻ മട്ടുതിപ്പറപറപ്പിച്ചും,

അണിനിരന്നൊപ്പം പുരോഗമിക്കുവി-
നണയുവിൻ ശീഘ്രമഭീഷ്ടലക്ഷ്യത്തിൽ.

ഇരിക്കിലും കൊള്ളാം; മരിക്കിലും കൊള്ളാം;
കരുത്തുള്ളോർക്കെന്നും കരസ്ഥം കാമിതം.

ഭയമെന്നോതിടും പിശാചിനെ നമ്മൾ
സ്വയം ജനിപ്പിച്ചോർ; സ്വയം മരിപ്പിക്കാം.

ഒരമ്മതൻമക്കൾ സഹോദരർ നമ്മൾ
പരസ്പരം മല്ലിട്ടൊടുങ്ങിടുന്നല്ലോ !

കൊലയും കൊള്ളയും കൊടിയ തീവെയ്പും
പലവിധമെങ്ങും പരത്തീടുന്നല്ലോ !

ഇതിന്നുതാനോ നാം സ്വതന്ത്രരായത-
സ്സുധയെയിമ്മട്ടിൽ ഗരളമാക്കുവാൻ ?

പടക്കൊടുങ്കാററിൽക്കരിയില പോലെ
പറന്നു നാം താഴെപ്പതിക്കയോ വീണ്ടും ?

ഇതെത്തു് ദൈവത്തിന്നഭിമതമാകു-
മിതാർക്കു മുദമേകും രിപുക്കൾക്കെന്നിയേ ?

ഇതെന്തൊരുന്മാദമിതെന്തൊരുൽപാത-
മിതോ ഭരതഭൂദശാവിപര്യയം ?

ഉദയശൈലത്തിൻ മുകളിൽ നിന്നുണ്ണി-
ക്കതിരവനതാ, കനകം വർഷിപ്പൂ.

തൃണങ്ങൾതൻ കണ്ണീർ കരങ്ങളാൽ മാച്ചു-
മുണച്ച് താണതാം കൃമിക്കുമേകിയും

ഇരുളിൻപററത്തെയകലെപ്പായിച്ചും.
ചെറുകാററാൽ മലർമണം പരത്തിച്ചും,

“കടലിലിന്നലെപ്പതിച്ച ഞാനിതാ !
കടന്നു പിന്നെയും കയറി വാനത്തിൽ.

മതിയിൽ മിന്നിടും വിവേകമാം ദീപ-
മതിപ്രഭകൊണ്ടെൻ വഴി തെളിക്കവെ,

മറിതിരകണ്ടു കലുങ്ങിയില്ല ഞാൻ;
മകരമത്സ്യത്തിന്നശനമായില്ല.

പവിഴവും മുത്തും പെറുക്കാൻ നിന്നില്ല;
സവിധദ്വീപത്തിലുറങ്ങാൻ ചെന്നില്ല.

എനിക്കെൻ പ്രാപ്യമാം പദത്തിലെത്തണം;
നിനവിതൊന്നാൽ ഞാനിവിടെപ്പാഞ്ഞെത്തി.”

ഈറ'ണ്ണമോരോരോ പറവകളെക്കൊ-
ണ്ടവിതഥം നിജചരിതം ചൊല്ലിച്ചും,

ഇനനതാ ! മുന്നിൽപ്പരിലസിക്കുന്നു,
തനിക്കുതാൻപോന്ന മനുഷ്യനാദർശം.

ക്ഷിതിയിലേത്തമസ്സശേഷം നമ്മുടെ
ഹൃദയമാം ഗുഹയ്ക്കകത്തു കേറിപ്പോയ്.

പരനെ വെട്ടുംവാറു കലികൊണ്ടപ്പുറം
തിരിഞ്ഞുനമ്മെയുമരിഞ്ഞു തള്ളില്ലേ ?

മറക്കുവിൻ കീഴിൽക്കഴിഞ്ഞതു, ത്തുള്ളറ
തുറക്കുവിൻ കാററും വെളിച്ചവും കേറാൻ.

നടക്കുവിൻ മുന്നോട്ടഭിന്നലക്ഷ്യരായ്;
പടുത്തുവിൻ നീളെപ്പരസ്പരസ്നേഹം.

തനതുഭാരത്തെപ്പരരിലേററാതെ,-
യിണങ്ങിടേണ്ടോരെപ്പിണക്കി നിർത്താതെ,

അധികസംഖ്യരെന്നഹങ്കരിക്കാതെ,
അധഃസ്ഥവർഗ്ഗത്തോടവജ്ഞ കാട്ടാതെ,

പുരോഗമിപ്പോർക്കു ശിലമലരാകും,-
മിത്രംവിളക്കാകും; ഘനമൃദുവാകും.

തനതു വീര്യത്തിൽ വിശങ്ക തോന്നാത്ത
ജനതയെക്കണ്ടാൽ നടുങ്ങും ലോകവും

തൃപ്പാദങ്ങളിൽ

(നതോന്നത)

I

തിരുവിതാംകൂറേ! കനിഞ്ഞടിയങ്ങളേവരേയു-
മരിമയിൽപ്പെററു പോററി വളർത്തും തായേ!

ഉടലിന്നുമുയിരിന്നുമുടമപൂണ്ടവിടുന്നീ-
ബ്ഭടരുടെ ഹൃദയത്തിൽ പ്രതിഷ്ഠ കൊൾവൂ.

പറന്നുയർന്നമ്മയുടെ പള്ളിവെന്നിക്കൊടിയാട
പരിചയിക്കുന്നുവേഴ്ച്ച വിബുധരുമായ്;

മലയജക്കുഴമ്പുതൻ മണം പുണർന്നണഞ്ഞീടു-
മിളങ്കാററിലൊളി മിന്നിച്ചുയലാടുന്നു.

അറുപതിൽപ്പരം ലക്ഷം ജനങ്ങൾക്കീ വൈജയന്തി-
യറിയിപ്പൂ ഭവതിതന്നുത്സവാഘോഷം.

ഇതു ഞങ്ങളുറപ്പിച്ചു പിടിക്കുന്നു നിധിപോലെ-
യിതുപോരും ഞങ്ങൾക്കേകാനീപ്സിതമേതും.

II

അറിഞ്ഞിട്ടുണ്ടവിടത്തെയപദാനപരമ്പര-
യഭിമാനപുളകിതശരീരർ ഞങ്ങൾ.

അടുത്തെത്തുമരികളെക്കൊടുമുടിക്കൈകൾ പൊക്കി
മടുപ്പിച്ചു കാവൽനിൽക്കും മലനിരയും,

അരികത്തു മാററലർതൻ മരക്കലം വരൊല്ലെന്നു
പെരുമ്പറയടിച്ചോതുമലകടലും,

അതിരാക്കും ഭവതിയെയടിമയാക്കുവാൻ പണ്ടു
മുതിർന്നെത്തിപോലും ചില വെള്ളക്കൊള്ളക്കാർ !

തെരുതെരെയവരുടെ പടവുകൾ പാഞ്ഞെടുത്തു
ചിറകുകൾ വിരുത്തിയ ഗിരികൾപോലെ.

കരയ്ക്കുവന്നിറങ്ങവേ ഭവതിതൻ തനയരാ-
ളൊരാരകൾതന്നുയിർപ്പൊരുൾ ചുങ്കമായ്ക്കൊണ്ടു.

അരഞ്ഞൊടിയിടകൊണ്ടാപ്പടക്കപ്പലശേഷവും
നരകംതൻമട്ടിൽച്ചിന്നി നുറുങ്ങി,

അവശിഷ്ടർ സമുദ്രത്തിൽ നിമഗ്നരായ്, താണുപോയോ-
രഭിമാനമെവിടെയെന്നാരായ്‌വാൻപോലെ.

III

"ഇത്രമൊരുനാട്ടുപോലുമിടുങ്ങിയ വഴിത്താര-
യിത്തുകാക്കും കോട്ടപോലുമീമുളവേലി:

എതിരിടും പോലുമെന്നെയെട്ടോപത്തോ ഷേവകക്കാർ;
പുതുമയൊന്നിതിന്നുമേൽ ഭൂമിയിലുണ്ടോ?

കഥയെന്തെന്നറിയാതെ കളിക്കുന്ന വഞ്ചി, മൈസൂർ-
ക്കടുവായൊ,ടുണക്കില തീയോടുപോലെ.

ശരി,യെന്നാലിതിനെ ഞാൻ കൊള്ളയിടും, ചുട്ടെരിക്കു-
മരികളെ വെട്ടിക്കൊല്ലുമാബാലവൃദ്ധം!!

ഇടിയൊലിയിതുമട്ടിൽ മുഴക്കിയ ടിപ്പുസുൽത്താൻ
കിടങ്ങിൽവീണൊരക്കാലിൽ മുടന്തുമേന്തി,
പടക്കൊടി ഭവതിക്കായ് പ്രായശ്ചിത്തംപോലെ നല്കി
മടങ്ങിപ്പോൽ മലനാടു മറന്നിടാതെ.

VI

പല പല വിരുതുകൾ പഴവന്മാരിക്കണക്കിൽ
പരമ്പരയായ് ലഭിച്ചോർ പടക്കളത്തിൽ.
അവർ ഞങ്ങൾക്കരുളിയ പൈതൃകസ്വത്തൊന്നു മാത്ര-
മല്ലവരവു പൊന്തിടുന്നദേശാഭിമാനം.
അതു ഞങ്ങൾ നിറവിളക്കെന്നപോലെ സംരക്ഷിക്ക-
മതുഞങ്ങൾക്കനുദിനം നേർവഴികാട്ടും.
അതു ഞങ്ങൾ പലേടത്തുമിക്കഴിഞ്ഞ കൊടുമ്പോരിൽ
ഹൃദയരക്തത്തിൽ മുക്കിയെഴുതിക്കാട്ടി.
അധർമ്മത്തിൻ മസ്തകത്തെയടിച്ചുടച്ചമത്താന-
മശരണർക്കവലംബമരുളുവാനും,
ഉലകത്തിലുപശാന്തിസുഭഗതവളർത്താനും,
കുലധനമായ മാനം പുലർത്തുവാനും,
അഭിനവഭാരതത്തിൻ ഘടനയിൽ ഭവതിതൻ
വിപുലമാം കർത്തവ്യത്തിൽപ്പങ്കുകൊള്ളാനും,
അനലസ, രചഞ്ചല; രർത്ഥകാമസ്പൃഹയറ്റോർ,
വിനയത്താൽ വിഭൂഷിതർ വിശ്വബന്ധുക്കൾ,

നൃപനെയും നാട്ടിനേയും നിരന്തരം സേവചെയ്തു
സഫലജീവിതരാവാൻ ശ്രമിക്കും ഞങ്ങൾ

ഒരു നിശ്വസിതം കൊണ്ടു വേണ്ടിവന്നാൽ സമാർജ്ജിക്കു-
മൊരിക്കലുമഴിവററ യശഃകൈലാസം.

നമസ്കാരം ജനയിത്രി! ഭവതിതൻ പദത്തിങ്കൽ
വിമലമാം ഭക്തിസുമമർപ്പിപ്പൂ ഞങ്ങൾ.

അനുഗ്രഹിക്കുമാറാക ഭവതി ഞങ്ങളെപ്പത്തു-
മനുക്ഷണം ജയലക്ഷ്മിയധീനയാവാൻ.

ആ ചുടലക്കളം.

I

അന്ധകാരത്തിൻ വായിൽ
        വീണു പോയല്ലോ ലോകം
ഹന്ത ! നാമത്രയ്ക്കുമേൽ
        ശപ്തരോ സഖാക്കളേ?
പോയല്ലോ നമുക്കുള്ള
        പൂതമാം പുരാപുണ്യ-
മായല്ലോ നാമിമ്മട്ടു
        നിസ്സ്വരാ,യനാഥരായ്.
കരഞ്ഞാൽ ഫലമെന്തു ?
        കൺമിഴിപ്പതിൻമുമ്പു
മറഞ്ഞുവല്ലോ നമ്മെ-
        ക്കൈവെടിഞ്ഞതസ്സൽഗുരു.
ഉയിരുണ്ടെന്നേയുള്ളൂ —
        ശവങ്ങളായി നമ്മൾ;
ഉടലുണ്ടെന്നേയുള്ളൂ —
        പട്ടടപ്പാഴ്ച്ചാമ്പലായ്,
അവനിക്കെന്തുണ്ടിനി
        വരുവാനത്യാഹിത-
മെവിടെക്കഴുകിയാൽ
        മായുമീ മാറാപ്പങ്കം?

II

രാഷ്ട്രീയോൽബോധനത്തിൽ,
    വിജ്ഞാനപ്രദാനത്തി-
ലീശപരസപര്യയിൽ,
    സർവസത്ത്വോപാദ്ധാരത്തിൽ,
സൂക്ഷ്മദൃഗ്വ്യാപാരത്തിൽ,
    സൂനൃതോക്തിയിൽ, തുല്യ-
മീക്ഷയിൽ, ശശ്വദ്ധർമ്മ-
    സ്ഥാപനവൈയഗ്ര്യത്തിൽ,
ശാന്തിയിൽ,സൗഭ്രാത്രത്തിൽ,
    ത്യാഗത്തിൽ,തപസ്സിൽനാം
ഗാന്ധിജിയ്ക്കൊപ്പം ചൊൽവാ-
    നന്യനെക്കണ്ടിട്ടുണ്ടോ?
ആസ്സിദ്ധൻ,വയോവൃദ്ധൻ,
    ജീർണ്ണാംഗൻ സ്വാരാജ്യത്തെ-
യീർച്ചവാളിനാൽ രണ്ടു
    തുണ്ടായ് നാം പിളക്കവേ,
അക്കാഴ്ച കണ്ടുണ്ടായ
    യാതനയ്ക്കടിപ്പെട്ടു
നില്ക്കയായ് കർത്തവ്യതാ-
    മൂഢനായ്,നിർവിണ്ണനായ്.

“അകത്തുകടപ്പോരെ
ഞാനൊന്നു ശോധിക്കട്ടെ ;
പകച്ചുകൊത്തും പാമ്പു
പച്ചിലയിലും തങ്ങാം.”
“പാടില്ല സർദാർ, പോരും
ദൈവത്തിനെന്നാ,ലാക്കു
കേടറ്റോരെൻ ജീവിതം
നീട്ടാം? ഞാൻ തൽപാണിസ്ഥൻ”

III

എമ്മട്ടിൽ നിൽക്കും വാനി
ലന്തിയാകുന്ന നേര-
മെമ്മട്ടിൽ കർമ്മസാക്ഷി
മുന്നോട്ടു കാൽവെച്ചിടും ?
ഇരും തന്മെയ് മെല്ലെ-
പ്പൌത്രിമാർ താങ്ങിത്താങ്ങി
നടപ്പൂ തൻപ്രാർത്ഥനാ-
യോഗത്തിലെത്താൻ ഗുരു.
ഞൊടികൊണ്ടപ്പോളയ്യോ,
പാഞ്ഞിടുന്നല്ലോ മൂന്നു
വെടിയാമഹാത്മാവിൻ
നെഞ്ഞത്തും വയററത്തും.

അങ്ങവന്നതു പിന്നെ-
ക്കൊള്ളുന്നുവല്ലോ കേറി
ഞങ്ങൾ തൻ ഹൃദയത്തിൽ,
വിശ്വാസത്തിൻ സർവ്വസ്വത്തിൽ.
രണ്ടുവാക്കല്ലാതൊന്നു,-
മോതീല "ഹാ റാം! ഹാ റാം;"
ഹന്ത! നീയിത്രയ്ക്കുമേൽ
ക്രൂരയോ വർഗ്ഗീയതേ ?

IV

ദാരിദ്ര്യം ശമിപ്പിക്കാൻ
നഗ്നനായ് ജീവിക്കുന്നു ;
സമ്പത്തു വർദ്ധിപ്പിക്കാൻ
ചർക്കയിൽ നൂൽനൂല്ക്കുന്നു,
ഊതിയാൽപ്പറക്കുന്നോര,-
സ്ഥികൂടംകൊണ്ടാക്കു-
മൂഹിപ്പാനാവാത്തതാം
കാര്യങ്ങൾ സാധിക്കുന്നു.
എവിടെക്കാണും നാമ്മ-
ഇത്തുമട്ടുദാത്തമാം
ഭുവനോദ്ധൃതിയ്ക്കുള്ള
പൂജ്യമാം നിത്യാധാരം ?

എവിടെക്കേൾക്കും നമ്മ,–
ളിമ്മട്ടിലഭൗമമാം

വിവിധതത്വരത്ന–
ഭൂഷണം പ്രഭാഷണം ?

ലോകസങ്ഗ്രഹത്തിനായ്
ജനിച്ച ജീവന്മുക്തൻ

ശോകമോഹാർണ്ണവങ്ങൾ
കടന്ന ജിതേന്ദ്രിയൻ,

നിത്യത്തെ നേരിൽക്കണ്ട
നിർമ്മമൻ, നിഷ്കല്മഷൻ,

ശത്രുവെപ്പോലും മിത്ര–
മാക്കിടും തപോരാശി,

ശ്വാപദങ്ങളെക്കൂടി
മാൻകിടാങ്ങളായ് മാററാൻ

വൈഭവം വായ്ക്കും വ്യക്ത–
വൈശിഷ്ട്യൻ, യതീശ്വരൻ,

സത്യമാംപടവാളു,–
മഹിംസപ്പോർച്ചട്ടയും

ദുഷ്ടതാജയത്തിനായ്–
കൈക്കൊള്ളും മഹാരഥൻ.

ആയുധം സ്പർശിക്കാതെ-
യാങ്ഗ്ലേയസിംഹത്തിനെ-

യാഴിയിൽപ്പിന്നോട്ടേയ്ക്കു
പായിച്ചോരമോഘാസ്ത്രൻ,

ഭൂവിലിന്നെവിടെയും
സർവഥാ സർവോൽകൃഷ്ട-

നേവർക്കുമെപ്പോഴുമെ-
ന്നെല്ലാരും പുകഴ്ത്തുവോൻ,

ഹിന്ദുവും മുസൽമാനും-
ക്രിസ്ത്യനുമെല്ലാം തന്നെ-

യൊന്നായ്ത്താൻ നിനയ്ക്കുവോൻ,-
ചൊല്ലുവോൻ, പ്രവർത്തിപ്പോൻ-

കണ്ടിട്ടില്ലൊരുത്തനെ-
യദ്ദിവ്യൻ പാപിഷ്ഠനെ-

കേട്ടിട്ടില്ലൊരിക്കലും-
ഭീതിയെന്നൊരു ശബ്ദം.

ഇരുന്നാലത്തും കൊള്ളാ,
മിറന്നാലത്തും കൊള്ളാം;

പരക്കായ് ജീവിക്കണം,-
മല്ലെങ്കിൽ മരിക്കണം.

ആ മഹാൻ ക്രൂരക്രൂരരുടെ-
യാഹാരം കഴിക്കാതെ-
യാതിഥ്യം വാങ്ങിപ്പോകാൻ
വിളിക്കും കൃതാന്തനെ ;

കണ്ണീരിൽ സ്നാനംചെയ്തു
കാണുമ്പോൾക്കഴൽ കൂപ്പി-
പ്പിന്നാക്കം പേടിച്ചോട്ടും
ഭീഷണൻ പ്രാണാന്തകൻ.

V

നമ്മൾതൻ നാവാൽപന്ന-
സ്വാതന്ത്ര്യജനകനെ
നന്മതാൻ മനുഷ്യനായ്
ജനിച്ചോരമരനെ,

ആർഷഭൂവണിഞ്ഞീടു-
മാദർശരത്നത്തിനെ,
യാർക്കുംതൻ ജന്മത്തിനു
ധന്യത്വം വളർപ്പോനെ,

ഭാരതീയനാമൊരാ,
ളഭ്യസ്തവിദ്യൻ, ഹാ! ഹാ!
കാരിരുമ്പുണ്ടകൊണ്ടു
തീർത്തല്ലോ ഗതാസുവായ്.

അവനെപ്പേരെന്തോതി
　　വിളിച്ചീടേണ്ടു നമ്മ-
ളവമാനത്താൽ മുഖം
　　നമ്മൾക്കു കുനിപ്പോനെ ?
അതുതത്തരം ചിന്ത,-
　　യതുൾച്ചെയ്തിട്ടുണ്ടെന്നാൽ-
ളതു “നന്മയാൽ വേണം
　　തിന്മയെക്കാൽക്കീഴാക്കാൻ.”
സോക്രട്ടീസിനെക്കൊൽവാൻ
　　ഗരളം കുടിപ്പിച്ചു;
യേശുവിൻ ശരീരത്തെക്കു-
　　രിശിൽത്തറച്ചു നാം;
കൃഷ്ണൻതൻ പാദത്തിനെ
　　ക്രുദ്ധമൂർത്തമ്പാൽ കീറി;
കുൽസ്നമാം വർഗ്ഗഭ്രാന്തേ!
　　നീയിപ്പോളിതും ചെയ്തു.
അത്യന്തം കൃതഘ്നങ്ങൾ
　　നീചങ്ങൾ ബീഭൽസങ്ങൾ
മർത്ത്യർ തൻ മതജാതി
　　വർഗ്ഗാദി ദൗരാത്മ്യങ്ങൾ.

VI

ആ മഹോപദേശകൻ
പട്ടടത്തീയിൽക്കത്തി
വ്യോമത്തിൽനിന്നും കൃപാ-
രശ്മികൾ ചൊരിഞ്ഞീടും.
അശ്മശാനത്തിൽനിന്നു
ഭക്തന്മാർ സമർപ്പിയ്ക്കും
ഭസ്മത്താൽ പൂർവ്വാധികം
പൂതയാം ഗംഗാനദി.
അസ്ഥലത്തുനിന്നോരോ
വീട്ടിലും പ്രസാദമായ്
സൂക്ഷിക്കപ്പെട്ടന്നൊരു
ശുദ്ധമാം ചെമ്മൺകളി
മാണിക്യച്ചെപ്പിലൊളി-
ക്കായിട്ടും പൂമത്താങ്ങൾ
മാനുഷർക്കെല്ലാനാളും
നിധിയായ് രക്ഷിക്കുവാൻ.
ഇരുകൊട്ടും പരസ്പര-
ദ്വേഷമാം പിശാചിനെ-
യാക്കഴിയ്ക്കുകാം നമ്മ-
ളാഴത്തിൽത്താഴ്ത്തീടാവൂ !

നവമാം സാഹോദര്യ-
സന്താനവൃക്ഷത്തിനെ-
യിവിടെ വളർത്താവൂ
നമ്മുടെ ബാഷ്പാംബുവാൽ !

ജീവിതക്കാററാൽപ്പാതി-
യുയർന്ന ധർമ്മക്ഷേത്രം
ജീവരക്തത്താൽപ്പൂർണ്ണ-
മാക്കട്ടേ ജഗൽക്കാത്രം;

ആവശ്യപ്പെടാമതി-
ന്നവിടെയുള്ളുദ്ദേശത്തിൻ
പാവനാങ്ഗത്തിൽപ്പെട്ടും
ചാരവുമെല്ലാം നീരും,

—ഃ:ഃ—

177573
O32:1M77:17
J6
UNIVERSITY LIBRARY MADRAS
MUL
177573

6 MAR 1959